

— R ý m a ř o v s k ý —

horizont

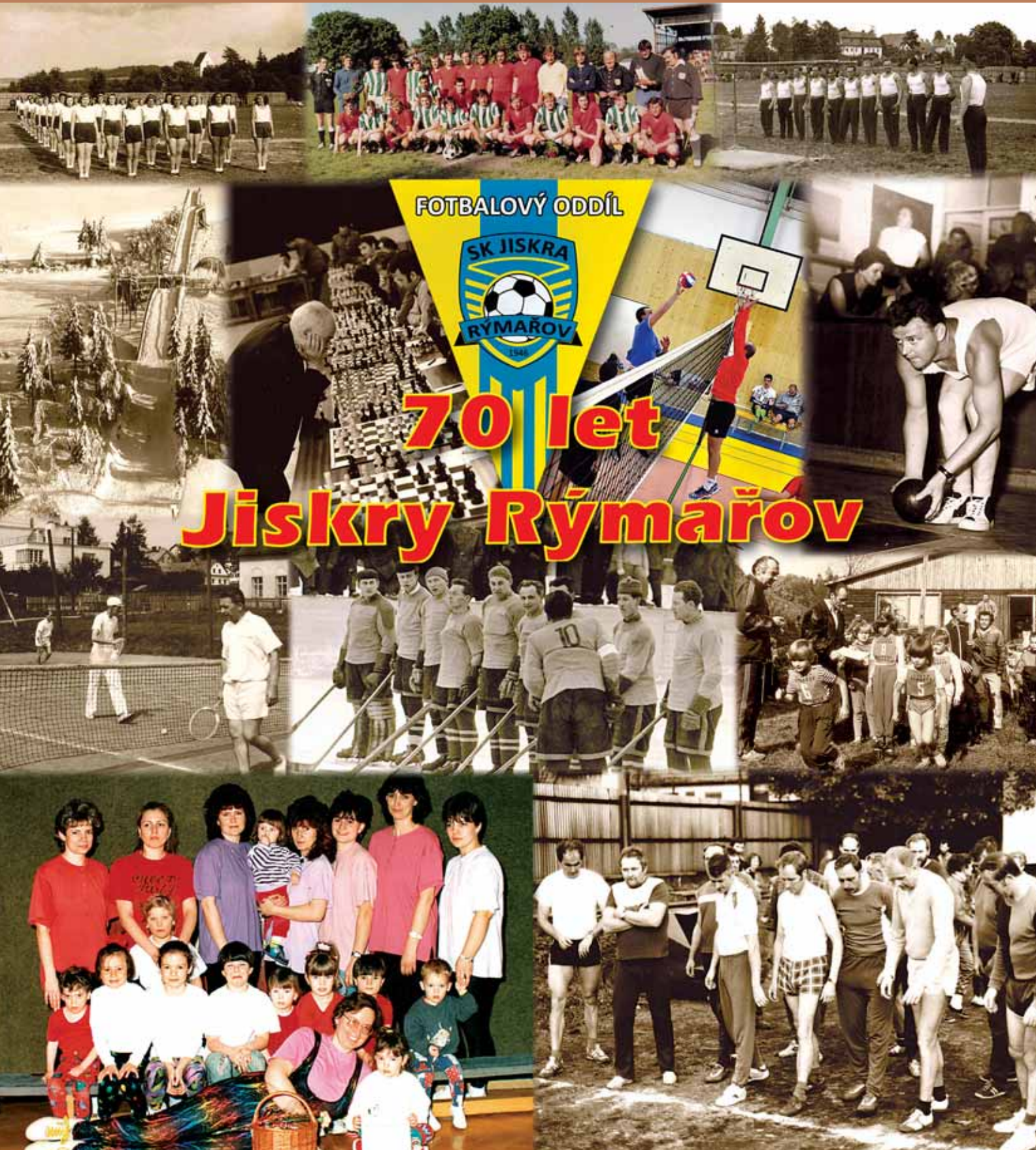
Čtrnáctideník regionu Rýmařovska

číslo 22/2016

vyšlo 2. 12. 2016

cena 20 Kč

Milí čtenáři,

dovolte mi, abych Vám s nadcházejícími vánočními svátky popřál jejich klidné a spokojené prožití v kruhu nejbližších, bohatou nadílku a do nového roku pevné zdraví, štěstí a spokojenost.

šťastí a spokojenost.

Dny volna využijte k odpočinku a také k bilanci a zamýšlení nad uplynulým rokem. Nově získané síly, předsevzetí a elán věnujte v novém roce k realizaci svých plánů a naplnění svého života.

K tomu Vám přeji hodně štěstí.

Jng. Petr Klouda
starosta

70 let Jiskry Rýmařov

Pět období v historii poválečného sportu

Sedmdesát let z hlediska věčnosti sice až tolik neznamená, ale měřeno průměrnou délkou života člověka hovoříme již o pokročilém věku. Ještě jiný přírůstek musíme vzít v úvahu, slaví-li je sportovní odvětví. Jiskra je stále v mladém věku.

Psal se podzim roku 1945. Lidé přichází z mnoha oblastí tehdejší republiky nacházeli nový život v neznámých podmínkách historického vývoje kraje v drsné, ale krásné přírodě Jeseníků. Z dosídlenců se postupně stávali kamarádi a sousedé, lidé s blízkým zaměřením kulturního a společenského života, kteří cítili vedle namáhavé práce v novém zaměstnání a úklidu města po válečném běsnění i potřebu dalšího vyžití. Postupně vznikaly první spolky, které by společenské potřeby těchto lidí uspokojovaly.

Jedním ze středisek společenského života byla vinárna Koruna (budova

Nedatováno

Fota: archiv muzea

vedle nynější městské tržnice). Tam se scházeli hlavně příznivci sportu a tam také padl první návrh na založení fotbalového klubu. Od nápadu k uskutečnění nebylo příliš daleko, a proto byla již v červnu 1946 připravena ustavující schůze sportovního klubu, jehož jedinou náplní byl fotbal. Ustavující schůze se konala v kavárně Avion (dnes je zde lékárna). Z ustavující schůze ani z prvního období činnosti klubu se nedochovaly žádné písemnosti, takže vzpomínky na tuto historickou událost byly čerpány z informací pozdějších funkcionářů a hráčů, kterých, žel, už také mnoho není. Jisté však je, že prvním předsedou SK Rýmařov byl zvolen pracovník Okresní správní komise (ONV) pan František Ulrych. Dalšími členy byli pánové Bohuslav Häusler, Josef Žatecký, František Gažar, Josef Švejda a Vladimír Hubáček.

Nedatováno

Děkujeme všem zákazníkům
za projevenou důvěru v roce 2016
a přejeme příjemné prožití vánočních svátků,
hodně zdraví, pracovní i osobní úspěchy
a zachování přízně v nadcházejícím roce 2017

AUTO KONEČNÝ
smluvní odtahová služba
pojišťoven
tel.: 604 639 963
NON-STOP

Činnost klubu v počátcích nebyla nikterak jednoduchá, byla závislá na několika základních faktorech. Jako vždy až první to byly peníze a dále systém tělovýchovy a sportu na přelomu čtyřicátých a padesátých let. První fáze do roku 1948 se vyznačovala tím, že každý klub byl naprosto samostatným právním subjektem se vším všudy, a to jak po stránce finanční, tak organizační. Druhé období trvalo do 31. prosince 1952. Tehdy v našem státě došlo k organizačnímu sjednocení všech tělovýchovných a sportovních organizací v jedinou, která dostala celostátní název Sokol. Toto období bylo charakteristické naprostým nedostatkem finančních prostředků. Částečné zlepšení nastalo koncem roku 1951, kdy byl SK Sokol Rýmařov začleněn do tehdejšího n. p. Brokát, který vypomáhal hlavně po finanční stránce a měl i povinnost materiálové pomoci. Také název klubu doznal změny na SK Sokol Brokát Rýmařov.

Třetí období je vymezeno daty 1. ledna 1953 až 31. prosince 1956. Během roku 1952 připravovalo tehdejší Národní shromáždění zákon o sportu, jehož nejdůležitějším bodem bylo ustavení státní péče o tělovýchovu a sport v naší zemi. Tento zákon byl schválen v polovině roku 1952 a vstoupil v platnost 1. ledna 1953. V čem spočívala hlavní změna oproti dosavadní organizaci? Byl zřízen Státní výbor pro tělesnou výchovu a sport při vládě republiky a jeho předseda byl postaven na úroveň ministra. Praktickým vykonáváním tělovýchovné a sportovní činnosti bylo pověřeno šest samostatných center – ROH (Revoluční odborové hnutí), vysoké školy, Rudá hvězda, armáda, pracovní zálohy a Sokol. Největším centrem bylo pochopitelně ROH, které ale nemohlo plně zvládnout celou problematiku, a proto došlo k dalšímu dělení na devět tělovýchovných a sportovních organizací, z nichž každá měla své řídicí orgány. Názvy byly voleny podle příslušnosti k rezortům, a jelikož n. p. Brokát patřil do rezortu ministerstva lehkého průmyslu a tento průmysl pod sportovní organizaci Jiskra, dostala i Tělovýchovná jednota Sokol Brokát nový název TJ Jiskra. Jen pro ilustraci uvádíme další názvy sportovních organizací v rámci centra ROH – Baník, Spartak, Dynamo, Tatra, Lokomotiva, Slavoj, Slovan a Slavia. Hlavní charakteristikou tohoto období byla povinnost podniků pečovat o činnost TJ po všech stránkách. A konečně čtvrté období je vymezeno 1. lednem 1957 a trvalo s malými změnami do počátku devadesátých let. V průběhu třetího období se ukázalo, že tato organizace neodpovídá tradicím tělovýchovy a sportu v naší zemi a že vynaložené finanční prostředky nejsou úměrné k činnosti TJ. Státní výbor byl zrušen a organizováním veškeré tělovýchovné a sportovní činnosti byla pověřena nová organizace – Československý svaz tělesné výchovy (ČSTV) s krajskými a okresními výbory.

Páté období je prakticky vymezeno přelomem osmdesátých a devadesátých let, kdy sametovou revolucí v roce 1989 došlo k politickým změnám a v roce 1993 i k rozdělení republiky.

V nových politických a ekonomických podmínkách nemá český sport vůbec na různých ústláno. Sport po roce 1990 nemá ve vládách ČR náležitě zastoupení ani zastání. Při nedostatku finančních prostředků zůstávají sportovcům

Nedatováno

„na krku“ sportovní zařízení daleko za hranicí životnosti. Objem majetku v péči TJ a svazů (tělocvičny, stadiony, kluziště, kuželny a další) dosáhl hodnoty až 43 miliard korun. Za posledních 25 let přitom podpora sportu ze strany státu a veřejných financí klesla na kritickou mez. Český sport se ve srovnání s ostatními zeměmi EU řadí na samý konec! Vydaje vyspělých evropských zemí na sport jsou až desetinásobné. Přitom se sport podílí na příjmech státního rozpočtu více než 3,5 % a zabezpečuje práci pro téměř 4 % pracovní síly, výrazně víc než celé odvětví zemědělství, lesnictví, rybnářství a další významná odvětví. Jedna koruna výdajů na sport generuje až 3,55 korun příjmu státního rozpočtu. Z těchto příjmů se sportu vrací jen pouhá 0,1 %.

Mezníkem v tomto kritickém období je rok 2012, kdy dochází k radikální restrukturalizaci českého sportu, ruší se tzv. sjednocená tělovýchova ČSTV, valnou hromadou je ustaven nový orgán – Česká unie sportu (ČUS), dochází k obměně funkcionářů na všech stupních a organizace se postupně konsoliduje. Tělovýchovné a sportovní kluby dostávají možnost změn, v mnoha odvětvích sportu dochází k osamostatnění oddílů z TJ a v mnoha případech se vrací k původním názvům.

Od 1. ledna 2014 vstupuje v platnost nový občanský zákoník, který si vyžádal celou řadu změn, mezi jinými také povinnost změny stanov občanských sdružení na spolky a s doplněním za stanov (spolek či z. s.). Jiskra se k této změně staví přímo a na mimořádné valné hromadě 23. září 2015 schvaluje staronový název **SK Jiskra Rýmařov, z. s.** Hlavním důvodem bylo zkrácení názvu a změna sídla spolku.

Pod trvalým tlakem základních článků (TJ/SK) od roku 2013 konsolidované vedení České unie sportu (ČUS), média a nakonec i vrcholné orgány státu (senát, MŠMT, kraje a další) přiznávají kritickou situaci ve sportu a vláda je nucena tento stav řešit. Z podnětu ČUS a ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (ministra Chládko, potom ministryně Valachové) dochází k veřejným debatám o sportu ve vybraných krajích ČR a posléze i k příslibům radikálního navýšení financí pro sport, výhledově na 9 až 12 miliard korun.

František Pohanka

Nedatováno

Nástup sportovců – atleti, kolektivní sport, kolem r. 1945–48

Bob sport
PRODEJ, SERVIS, PŮJČOVNA
nám. Míru 28
Rýmařov

Děkujeme svým zákazníkům za přízeň v r. 2016
a do nového roku stále platí:
Líbí se vám zboží na internetu?
Objednejte si ho za stejnou cenu u nás.
Servis a příp. reklamace v místě!

Pozor od 1. 3. 2017 na nám. Míru 15!

Oddíly Jiskry Rýmařov

Fotbalový oddíl

Každý mezník v životě člověka, organizace či spolku znamená nejen vzpomínky na počáteční rozvoj, bilancování dosud vykonané práce, ale také vyhlídku do budoucna, úvahu nad tím, co chceme dále vykonat a jak postupovat v nových podmínkách ekonomických a společenských reforem.

Jen pevná vůle, elán a nadšení překonaly počáteční překážky a neduhy a kousek po kousku rostlo dílo, na které může být dnešní generace jiskrovců hrdá. Pro zvolené funkcionáře nastaly hned od počátku velké starosti, zejména finanční. Jediné, co klub měl, bylo fotbalové hřiště (spíše louka) po německém DSV Römerstadt, které se rozkládalo na stejném místě jako dnešní stadion. Bylo třeba zajistit prostředky pro činnost – výstroj, míče, vyřídít přestupy hráčů z jejich mateřských klubů atd. Funkcionáři SK to vyřešili uspořádáním veřejné sbírky mezi občany města, hlavně však mezi živnostníky, z nichž mnozí byli sportovními nadšenci. Z výtěžku sbírky byly zakoupeny potřebné věci a vyřízeny přestupy hráčů. Nové mužstvo sehrálo celou řadu přípravných utkání, mezi nimi i první mezinárodní zápas SK Rýmařov vs. RED Star Wien (mužstvo rakouských odborářů) s výsledkem 1:1. A na podzim 1947 vyběhli na hřiště první fotbaloví mušketýři, aby v první mistrovské soutěži bojovali za slávu a čest svého klubu a města.

Hned v prvním roce se podařil postup do II. třídy. Nastaly však problémy – opět finančního rázu. S novou státní tělovýchovnou organizací od roku 1953 byl změněn i systém fotbalových soutěží. Krajské soutěže byly zastupitelskými soutěžemi okresů, kde podle počtu mužstev dostal okres odpovídající počet míst v krajské soutěži. Jak se tedy postupovalo? Vítěz okresního přeboru vyzval zástupce svého okresu v krajské soutěži ke dvoukolovému kvalifikačnímu utkání. Jestliže přeborník okresu tuto kvalifikaci vyhrál, hrál v příští sezóně v krajské soutěži. Výjimku tvořila situace, kdy zástupce okresu skončil na sestupovém místě. Pak se kvalifikace nehrála a přeborník okresu postoupil přímo na uvolněné místo. Rýmařovský okres, který byl v tehdejší olomouckém kraji fotbalově nejslabší, dostal přiděleno jedno místo a to obsadila Jiskra. Následovalo období úspěchů, ale i zklamání, zejména v podobě zmíněných reorganizací, postupů a sestupů mezi mužstvy Tatranu Janušov a Baníku Břidličná.

V této době dochází také ke včlenění Dynama do Jiskry a příchodu nových hráčů. Činnost klubu byla ale narušena odchodem mnoha funkcionářů, kteří již neunesli tíhu věčného problému financí. Někteří hráči odcházejí posílit Tatran Janušov v krajské soutěži, a tak se Jiskra udržela jen

Zadní řada: O. Ondra, B. Holub, F. Ondráček, J. Kunc, A. Grepl, J. Krybus; přední řada: S. Kneblík, F. Lukačko, V. Hájek, K. Kudlák, E. Večeřa, r. 1959

Jiskra Rýmařov – přeborník okresu, r. 1956

obětavým úsilím několika věrných hráčů a funkcionářů. Až v průběhu jarního kola okresního přeboru převzal vedení oddílu František Gažar, funkční trenér Petr Šaněk a hospodáře František Dvorský. Okresní přebor se prakticky stal soubojem Jiskry s Baníkem Břidličná – Jiskra byla nakonec šťastnějším mužstvem a okresní přebor o jeden bod vyhrála. Tatranu se v krajské soutěži nevedlo a po ročním působení se vrátil zpět do okresu. Do Jiskry se vrátili také ztracení synové a spolu s nimi i někteří hráči Tatranu.

A následuje řada dalších reorganizací, zřizují se I. B a I. A třídy, znovu se ustavují divize a II. liga. Jiskra byla zařazena do jedné ze tří skupin I. B třídy.

Během roku 1959 již bylo zřejmé, že v celé naší vlasti dojde k velkému územnímu uspořádání. Rýmařovský okres byl k 1. lednu 1960 zrušen a spolu se zrušeným okresem krnovským byl začleněn do nového okresu Bruntál. To se samozřejmě dotklo i organizačního uspořádání ČSTV. Na přechodnou dobu byly zrušeny I. B třídy a byly výrazně posíleny okresní přebory, jakožto základní články mistrovských fotbalových soutěží. Okresní přebory sezóny 1960/1961

měly velmi silné zastoupení. Celkem 11 mužstev z 12 účastníků již mělo zkušenosti z krajských soutěží, proto byl každý zápas nesmírně těžký a důležitý pro konečné umístění. Prvním vítězem se stala Lokomotiva Krnov. Jiskra jí byla po dlouhou dobu vyrovnaným soupeřem, ale nakonec vlivem nesprávných potrestání několika hráčů z utkání s Lokomotivou mužstvo ztratilo motivaci, pochopitelně i důležité body, a výsledkem bylo až 5. místo, což neodpovídalo jeho tehdejší tradici ani výkonnosti. Nic nebylo platné dodatečné zrušení neoprávněných trestů a rehabilitace celého mužstva. Ztracené body již nikdo nevrátil.

Až v sezóně 1962/1963 hrála Jiskra tvrdě na postup. Bylo předem známo, že budou opět obnoveny I. B třídy a že z bruntálského okresu postoupí první čtyři mužstva. Jiskra neponechala nic náhodě a po velkém souboji s Krnovem, Moravským Berounem a Dakonem Město Albrechtice přebor vyhrála a postoupila do I. B třídy. Ve velmi silné skupině se Jiskra umístila na 3. místě a naznačila, že by bylo reálné usilovat dokonce o postup do I. A třídy. To se stalo skutečností v sezóně 1964/1965. Jiskra skončila za TJ Krnov na 2. místě a obě mužstva do I. A třídy postoupila, Jiskra poprvé ve své historii.

Ale jak už to někdy bývá, přichází opět plný pytel smůly – ostravská skupina byla velmi silná, s mužstvy fotbalově vyzrálejšími a především bohatšími na finanční podporu hornických a hutnických podniků, kterým nešlo konkurovat. Proto ani získaných 26 bodů nestačilo Jiskře na udržení a po ročním působení se vrací zpět do I. B třídy. Tam hraje až do sezóny 1969/1970 a vždy se umísťuje v první polovině tabulky. Šesté místo jí po-

Děkujeme za přízeň našim zákazníkům
a přejeme všem veselé Vánoce a úspěšný nový
rok 2017, hodně zdraví, štěstí, spoustu kilometrů
bez nehod a spokojenost s našimi službami.

DZ OIL DZ OIL Dopřítá, s. r. o. Stará Ves

stačilo opět na postup do I. A třídy, která se v kraji rozšiřuje. Situace ze sezóny 1965/1966 se však opakuje, v ostravské skupině Jiskra vydržela opět jen jednu sezónu. Navzdory tomu se nevzdává a podle starého českého přísloví „do třetice všeho dobrého“ vyhrává v sezóně 1974/1975 svou skupinu a pětletí postupuje do I. A třídy. Na žádost vedení oddílu byla tentokrát zařazena do olomouckého regionu (kam i historicky patříme), kde si vedla zdatně. Jako nováček dosahovala překvapivých výsledků a skončila na pěkném 6. místě. Na I. A třídu si brzy zvykla.

Od sezóny 1983/1984 však byla spolu s dalšími mužstvy, a to opět reorganizačním opatřením, vrácena zpět do I. B třídy. Toto opatření mělo údajně sledovat úsporu pohonných hmot a samozřejmě i finančních prostředků. Opak byl ale pravdou. Dnes už víme, že znovu docházelo k reorganizaci soutěží, že stávající opatření nesplnilo svůj účel, ba co víc – fotbal jako takový utrpěl nejvíce.

Je rovněž samozřejmé, že účast A mužstva v tak vysoké třídě, jakou je I. A třída, není možná bez dalšího fotbalového zázemí. Jsou to především mládežnická družstva, která vychovávají nové adepty fotbalového umění. O mládežnických soutěžích se dá hovořit od roku 1953. Organizačním opatřením sekce fotbalu v Olomouci bylo zařazení mužstva dospělých podřízeno i startem dorostu. Jiskře se to podařilo hlavně díky velmi dobrému zázemí tehdejší odborné textilní školy, kde byla celá řada nadějných chlapců se zájmem o fotbal. Systematická práce s mládeží je však patrná až od roku 1960.

V sezóně 1966/1967 družstvo dorostu vítězí v okresním přeboru a postupuje do krajské I. A třídy. Tam patřili naši dorostenci vždy mezi nejlepší, a proto bylo zcela zákonité, že v sezóně 1974/1975 vyhráli i svou skupinu a postoupili mezi nejlepší dorostenecká družstva do krajského přeboru. Tato věková kategorie má však své specifické problémy. Ve městě už nemá dostatečné zázemí, mnozí chlapci odcházejí do učení či do škol nebo za jinou formou přípravy na budoucí povolání, čímž fotbalové zázemí nutně trpí. Chlapci pak v tomto období měli střídavé úspěchy, převážně však zachování I. A třídy udrželi.

Podobnou historii má také žákovský fotbal. Jeho počátky spadají do roku 1953, kdy vznikla první družstva v Jiskře a ŠTJ Slávia. Systematická práce s žákovskými družstvy se traduje od roku 1957. Velký rozmach však přichází až počátkem sedmdesátých let, kdy se družstvo probojovalo do krajského přeboru a prakticky až do konce osmdesátých let v něm hrálo.

V roce 1974 byla v oddíle ustavena první fotbalová příprava z kategorie žáků ve věku 8 až 10 let. Z nich bylo později ustaveno B družstvo žáků, takže oddíl měl v činnosti tři žákovská družstva. A dodejme, že všechna družstva si vedla v soutěži úspěšně. „Áčko“ patřilo vždy mezi nejlepší ve své skupině, „béčko“ bojovalo rovněž úspěšně v některé skupině okresního přeboru a příprava dokonce dvakrát vyhrála okresní přebor své kategorie. Za svou výkonnost bylo A družstvo pětkrát vyhodnoceno jako nej-

Zadní řada zleva: Mišák, Jungvirt, Procera, Jurka, Bilský, Šima; přední řada zleva: (...), Kříčka, Gajdošík, Ondráček, r. 1964

Fotbalové utkání zdravotníků a RAJe, červen 1962

lepší kolektiv okresu Bruntál.

Mimo okresní soutěže hrála družstva Jiskry i pohárovou soutěž. V žákovské kategorii probíhala v té době soutěž nazvaná „O míč Ivo Viktora“. Družstvo Jiskry se stalo pětkrát okresním přeborníkem a čtyřikrát se probojovalo až do semifinále krajského poháru! V roce 1982 se však žákům Jiskry podařil husarský kousek, který neměl v historii rýmařovského fotbalu dosud obdoby. Žáci se probojovali až do krajského finále proti Baníku Ostrava, když na cestě do finále vyřadili žáky Uničova, STZS Sigmuy Olomouc a Přerovských strojřin! Jako finalisté krajského poháru postoupili do celostátního finále této soutěže, které se hrálo v Chomutově. Byli mezi desítkou nejlepších v tehdejší ČSSR. Je pravdou, že ve finále se jim už nedařilo tak, jak by si sami přáli. Ale již samotná účast mezi kolektivy ligových celků, z nichž každé družstvo mělo s sebou štáb placených funkcionářů, od trenérů až po psychologa, to byl vynikající a mimořádný úspěch. Vždyť mnohé z nich budily respekt už jenom při pomýšlení na jména Dukla Praha, Sparta Praha, Slávia Praha... Mnozí z těchto špičkových hráčů se také poprvé v životě dozvěděli, že někde na severní Moravě leží město Rýmařov a že i zde se hraje výborný fotbal. A kdo stál u trenérského křesla těchto výborných chlapců? Kdo jiný než Jaroslav Bičík.

Po celou dobu tvrdí Jiskra hraje soutěže na úrovni kraje, jednak v ostravské skupině, poté v přeboru Hanácké fotbalové župy a nakonec opět v Moravskoslezském kraji, zpočátku I. A třídu a dlouhou dobu krajský přebor, a to se střídavými úspěchy – jednou nahoře, podruhé dole (myšleno umístěním v tabulkách soutěží). Úroveň byla vždy, je a bude závislá jednak na složení mužstva a jeho technické vyspělosti, jednak, a to vždy, na finančních prostředcích.

V soutěžním ročníku 1997/1998 Jiskra přesvědčivě dominovala v přeboru Hanácké fotbalové župy a s odstupem 10 bodů na ostatní družstva soutěže získala 1. pořadí – a poprvé ve své historii možnost postupu do Moravskoslezské divize, skupiny E. Je to mimořádný úspěch nejen samotných hráčů, realizačního týmu, vedení oddílu, sponzorů, ale i samotných diváků.

A přiše se datum **8. srpna 1998**, kdy Jiskra vítá na svém stadionu prvního soupeře v divizi – Technoplast Chropyně. Před publikem 450 nadšených diváků Jiskra získává první body v divizi, když jedinou branku domácích střídá tehdy vyhlášený kanonýr Jirka Silný. Velká euforie pokračuje i další dvě kola: SK LerK Prostějov – Jiskra (0:3), Jiskra – Železářny Třinec B (1:0). Jiskra naznačuje, že je schopná i v Rýmařově hrát vysokou soutěž a radit se k elitě českého fotbalu. Počáteční sestava mužstva se rekrutovala z hráčů R. Ujfaluši, V. Samson, J. Samson, R. Štrbík, M. Blahuš, J. Mika, J. Slováček, R. Blahuš, M. Košťál, M. Strnad, P. Podešva, J. Silný, T. Niessner, R. Hendrych a M. Schreier. U kormidla stáli manažer Ing. Jaroslav Skřípec, vedoucí mužstva Ing. Jaroslav Holouš a trenér Květoslav Pospíšil. Pohledný fotbal se vším všudy, co přináší (výhry, prohry, nerozhodná utkání, emoce apod.), přivádí do hlediště divizního fotbalu až 480 diváků! Návštěvností zápasů patří Jiskra v té době do lepší poloviny mužstev.

Přejeme všem našim zaměstnancům a partnerům příjemné prožití vánočních svátků a do nového roku hodně štěstí, zdraví a spokojenosti.

Toto období trvá do roku 2004, kdy mužstvo sestupuje do krajského přeboru Moravskoslezského fotbalového svazu. K prvnímu utkání v krajském přeboru zajíždí Jiskra do Mostů u Jablunkova, kde odehrála utkání s výsledkem 2:2 (střelci brank: J. Macrieau, L. Šimko), v posledním kole přeboru na domácí půdě odehrála Jiskra mistrovské utkání s TJ Fulnek.

V této soutěži Jiskra využívá bohaté zkušenosti z divize a po dvou letech se do ní opět vrací. Od soutěžního ročníku 2006/2007 hrajeme divizi např. s mužstvy Kroměříže, Dětmovic, Hulína, Napajedel, Otrokovic, Slavičina, Kravař, Bystřice p./H., Velkých Karlovic, Orlové, Města Albrechtic, Frenštátu p./R., Českého Těšína, Brumova, Baníku Albrechtice u Karviné, Petrovic... Tato éra Jiskry trvala pět let, kdy se v této soutěži postupně vystřídala celá řada mužstev zvučnějších jmen a počtem obyvatel daleko větších měst (Prostějova, Hlučína, Havířova, Orlové, Karviné, Šumperka, Valašského Meziříčí...).

V soutěžním ročníku 2005/2006 postupuje do žakovské divize také družstvo Jiskry pod vedením vedoucího Jiřího Furika a trenéra Milana Furika. Žakovský kolektiv tvořili D. Javůrek, J. Furik, P. Kršek, M. Furik, M. Valášek, P. Strouhal, J. Macháček, R. Urban, V. Maňák, R. Keclík, M. Pech, R. Němec, P. Kučera, V. Svoboda, T. Sitař.

V soutěžním ročníku 2011/2012 Jiskra podruhé sestoupila z divizní soutěže a na jedno období hrála opět krajský přebor. A aby toho nebylo málo, po jednoletém působení sestoupila Jiskra až do I. A třídy. Postižena přitom nebyla jen dvě mužstva, ale vlivem sestupů z vyšších tříd tři – a tím třetím je právě Jiskra (16. Janovice s 12 body, 15. Oldřichov s 13 body a 14. Jiskra s počtem 28 bodů a skóre 48:68).

V soutěžním ročníku 2013/2014 Jiskra prochází krajským přeborem v roli zkušeného matadora a od počátku hraje na postup a návrat do divize. Po třiceti kolech soutěžního ročníku 2013/2014 získává 1. pořadí s počtem 70 bodů, skóre 70:26 (z toho 22 vítězství, 4 remízy a pouhé 4 prohry). Před druhým mužstvem MFK Vítkovice má náskok 14 bodů! Kritické období je překonáno a Jiskra se potřeptí vrací do Moravskoslezské divize. Dne 9. srpna 2014 zahajujeme soutěž s mužstvem MFK Havířov výsledkem 6:1, střelcem utkání je Tomáš Šupák (4 góly, po 1 gólu přidávají hráči Pavel Ondruška a Daniel Barcal).

Pochopitelně postupem doby nedochází jen k obměně mužstev, ale souběžně s tím i k výměně hráčského kádru a realizačního týmu. Pátou soutěžní sezónou vede mužstvo trenér Milan Furik, vedoucí Václav Tlapal, asistent Tomáš Durna a masér Martin Jiruš. Složení mužstva pro podzimní část: Petr Kameník, Dominik Šašinka, David Furik, Jakub Harazin, Daniel Barcal, Radek Šašinka, Michal Furik, Radim Přecechtěl, Pavel Ondruška, Jiří Furik, Pavel Kučera, Michal Schreier, Tomáš Šupák, Jan Kopeček a Martin Jiruš. Pro jarní část soutěžního ročníku 2015/2016 je mužstvo doplněno hostujícími hráči Michalem Hozou a Lukášem Krčmaříkem (SFC Opava) a odchovanci z dorostu Adamem Vajdíkem, Martinem Kováčem, Josefem Tomečkem, Jiřím Lesákem, Janem Zifčákem, Tomášem Němcem a Radkem Němcem.

V soutěžním ročníku 2014/2015 hraje také B mužstvo Jiskry III. třídy okresu a na závěr soutěže vede tabulku naprosto suverénním způsobem –

Tribuna na hřišti Jiskry, podzim 1967

65 bodů, skóre 127:36. Před druhým v pořadí má náskok 11 bodů! Následuje postup do okresního přeboru. V krajské soutěži Moravskoslezského kraje hrají dorostenci a i oni vítězí s počtem 64 bodů a skóre 103:27 (19 bodů náskok na družstvo Polanky).

Krajskou soutěž hrají rovněž starší a mladší žáci (starší žáci se ziskem 26 bodů a skóre 41:55 mají 7. pořadí, mladší žáci se ziskem 41 bodů a skóre 85:50 drží 3. pořadí). V okresním přeboru hrají obě družstva přípravek (starší přípravek se ziskem 57 bodů a skóre 184:113 na 4. pozici, mladší přípravek se ziskem 60 bodů a skóre 262:33 dokonce na 1. pozici).

Základem fotbalu je hřiště. A přiznejme si, že podstatně ovlivňuje i výkonnost jednotlivých mužstev. Jak už bylo uvedeno, SK Rýmařov dostal do vlnu hřiště po německém DSV Römerstadt.

Jak vůbec vypadalo, to si dovedeme dobře představit. Byla to spíše louka, dmuvitý terén, bez oplocení, bez hygienického zařízení – dlouhou dobu sloužil za umyvárny hráčům Podolský potok. Když v roce 1953 došlo k regulaci potoka, přistoupilo se i zde k výrazné modernizaci – na dno potoka byly uloženy fošny, aby hráči nemuseli stát ve studené vodě. Teprve v roce 1960 byly bývalé atletické šatny přebudovány na umyvárny s tekoucí vodou, byly postaveny přístavky, ve kterých byly umístěny toalety, šatna pro rozhodčí a sklad fotbalového inventáře.

Odměnou tehdejšího MěNV za první postup do I. A třídy bylo postavení kovové tribuny v roce 1964, která slouží dodnes. Největší modernizací zařízení stadionu prochází od roku 1973, kdy je poprvé zatravněna hrací plocha, postupně zbudováno oplocení z hliníkových prvků a budovány nové šatny typu OKAL závodu RD Rýmařov. Celá tato akce započala v létě 1973 a ukončena byla slavnostním otevřením 11. července 1974. Po dobu rekonstrukce hrací plochy a areálu odehrála Jiskra všechna svá utkání v Janovicích. Před okrskovou spartakiádou v roce 1975 byly provedeny další zemní úpravy kolem hrací plochy, vstup na hrací plochu byl zabezpečen trubkovou bariérou a byly zabudovány lavičky pro diváky.

Pro odlehčení travnaté ploše byla vybudována náhradní škvárová plocha na louce směrem ke Geologickému průzkumu, kde se odehrála i podstatná část utkání sezóny 1976/1977. Po jednoletém působení na tomto hřišti muselo být zrušeno a louka předána Státním statkům Rýmařov k výstavbě závodních objektů. Jiskra tak ztratila náhradní hřiště a zápasy všech družstev byly odehrány na trávě. Dopadlo to tak, že v roce 1979 musel být zlikvidován poslední zbytek trávy a plocha upravena opět škvárovým povrchem.

Přichází rok 1984, kdy Jiskra za podpory MěNV získává část pozemku od ČSAD a buduje náhradní škvárové hřiště. S ohledem na politické tlaky v přípravě další spartakiády pro rok 1985 dochází k zatravnění hlavní hrací plochy, tentokrát dodavatelsky firmou Beskydsport Frýdek-Místek. Fotbalové sezóny 1984–1986 se odehrávají opět na škváře. Hrací plocha

Luboš Dřevo s kolektivem zaměstnanců Hostinského pivovaru a hotelu Excelent děkuje hostům za přízeň, kterou nám projeví v roce 2016. Tímto Vás chceme pozvat 25. 12. na Štěpánskou karaoke show a dále na oslavu Nového roku s hudbou Alternativa a ohňostrojem.

www.hotelexcelent.cz

s travnatým povrchem je slavnostně otevřena 9. května 1986 utkáním Jiskry s populárním ligovým mužstvem SZTS Sigma Olomouc.

V roce 1992 byla za pomoci Geologického průzkumu Rýmařov vyhloubena studna s hloubkou 21 m a náklady 96 tisíc korun. Modernizace tehdy už pěkného stadionu byla dále vylepšena přestavbou bývalých šaten na restaurační zařízení, které bylo v roce 2009 opět modernizováno do dnešní podoby (390 tisíc korun). V roce 2005 dochází také k rekonstrukci hřiště č. 1 (drenáž, závlahový systém, prodloužení kanalizace a úprava vozovky) nákladem 874 tisíc korun, z toho dotace ČSTV činila 600 tisíc korun.

V roce 2006 byla opravena fasáda budovy šaten (zateplení) a rovněž střechní plášť tribuny (celkem 330 tisíc korun). V roce 2008 byl instalován závlahový systém i na hřišti č. 2 v hodnotě 494 tisíc korun, z toho dotace ČMFS činila 300 tisíc korun. V témže roce byly vyměněny vstupní dveře a okna budovy šaten v hodnotě 286 tisíc korun a v roce 2010 rekonstruováno sociální zařízení a sprchy v hodnotě 326 tisíc korun. Vyvrcholením investic do celého areálu byla v roce 2012 rekonstrukce hřiště č. 3 s umělou trávou 3. generace (UT3G) v hodnotě 9 461 milionů korun, z toho dotace z Regionálního operačního programu činila 7 344 milionů korun, zbytek tvořil podíl města a TJ.

V roce 2009 byl zbudován přístřešek pro posezení u bufetu a dále v roce 2013 přístřešek pro stroje a údržbu zařízení (207 tisíc + 192 tisíc korun). Pochopitelně pravidelně je prováděna běžná údržba hracích ploch i zařízení. Náklady představují každoročně základní částku do 100 tisíc korun (travní semeno, hnojiva, postřiky, provzdušňování, sekání, opravy oplocení, nátěry konstrukcí, zimní údržba hřiště s umělým povrchem a další nezbytné práce).

Fotbal není jen hra, ale vyžaduje pravidelnou péči o zařízení stadionu, a to jak o hrací plochy, tak celé zázemí – údržbu a provoz. V počátečním období byla údržba řešena především dobrovolnou činností funkcionářů. Později, s nárůstem rozsahu veškerých činností s tím spojených, se přistoupilo k dohodám a nakonec k trvalému pracovnímu poměru správce stadionu. V počátcích jimi byli především paní Bláhová, pánové Dvorský a Šubčík a dále se zde vystřídala celá řada pracovníků. Po dobu šestnácti let pak byli v pracovním poměru manželé Kopečkoví, dále pan Duda, krátce vypomáhal pan Zatloukal a v současném období zastává tento úkol

Přátelské utkání s Bohemians Praha, 70. léta

Milan Furik a další pomocníci. A protože k fotbalu patří párek (klobása), po dobu 15 let se o občerstvení diváků starali manželé Furikovi (starší).

Fotbalová mužstva však nehrála jen mistrovská utkání, jejich náplní byly také přátelské zápasy se soupeři zvučných ligových jmen. A tak již v roce 1953 jsme u nás přivítali fotbalisty Spartaku Praha Motorlet, hrála u nás postupně mužstva Baníku Ostrava, TJ Vítkovice, RH Brno, Slezanu Opava, Slezanu Frýdek-Místek, Slávie Praha, Sparty Praha, Bohemians a Dukly Praha, později zpravidla SZTS Sigma Olomouc. Přivítali jsme u nás bývalé internacionály ČSSR v čele se zasloužilým mistrem sportu Josefem Masopustem a Svátou Pluskalem. Každý takový start byl využíván k pořádání besed pro mládež. Hostoval u nás také Josef Mikoláš, legenda československého fotbalu František Plánička, ale také reprezentanti stolního tenisu Ivan Andreadis a Vladimír Štípek, oba několikanásobní mistři světa. Besedovali jsme s Helenou Fibingerovou, Jarmilou Kratochvílovou, se zaujetím jsme si vyslechli vyprávění přemožitele kanálu La Manche Františka Venclovského a celou řadu vynikajících sportovců. Tato setkání se konala vždy u příležitosti kulatého výročí fotbalu nebo celé Jiskry.

Po dobu své existence organizovala Jiskra i řadu fotbalových turnajů, z nichž ten první v roce 1954 nesl název O pohár předsedy národního výboru, a to z popudu tehdejšího předsedy ONV. Od roku 1967 měli svůj turnaj také dorostenci, dlouhou dobu se hrál tzv. pouliční turnaj žákovských družstev jako náborový turnaj, sestavený z neregistrovaných chlapců. Tento turnaj byl poté nahrazen soutěžími přípravek.

Velmi populárním turnajem nejmladších fotbalistů Jiskry je tzv. Lord cup, který měl v letošním roce již svůj 17. ročník a pro tentokrát v novém pojetí. V první části hrálo dvanáct družstev kategorie U11, druhou část osm družstev kategorie U13 v samostatném turnajovém klání. Také zde se vystřídala řada žáků z domácích soutěží a družstev zvučných jmen ligistů. Turnajovými účastníky jsou pravidelně žáci z partnerských měst Slovenska a Polska.

V kategorii dospělých hráčů se odehrávají pohárová utkání vždy před začátkem daného soutěžního ročníku (Pohár ČMFS, Pohár České pošty, poslední pak MOL cup). A zde si připomeneme historický úspěch, když jsme v roce 2007 přivítali na domácím stadionu mužstvo SK Slovan Liberec. Předcházejícími koly prošla Jiskra bez porážky a ve druhém pohárovém kole porazila mužstvo ligistů z SFC Opava.

Velmi zdařilým počinem bylo benefiční utkání Tomáše Ujfalusiho, konané 13. června 2014, kde Tomáš oficiálně ukončil svou dlouhou a úspěšnou kariéru reprezentanta ČR (78 reprezentačních startů). Mužstvo složené z reprezentačních spoluhráčů a hráčů Sigmy Olomouc tvořili Zdeněk Grygera, Milan Baroš, Radoslav Kováč, Martin Fenin, Marek Heinz, Radim Kučera, Stanislav Vlček, Václav Svěrkoš, Martin Lukeš, Marek Jankulovski,

Nedatováno

*Všem našim hostům a strážníkům
děkujeme za přízeň v roce 2016
a do nového roku přejeme
hodně zdraví a úspěchů*

www.pradedrymarov.cz

Martin Vaniak, Vladimír Šmicer, Sabrosa Simão, Miroslav Baránek, Pavel Zavadil a Radek Šírl.

V živé paměti ovšem zůstává všem příznivcům jiskrovského fotbalu vyrazení ligového mužstva TJ Baník Ostrava porážkou 4:3 ze dne 27. srpna 2015. Za nádherného letního počasí a výborné atmosféry přihlížely ostudě Baníku více jak dva tisíce nadšených diváků, kteří přijeli z celého regionu (dvě branky T. Šupák, po jedné Z. Horák a J. Tomeček). Sestava domácích: P. Kameník, T. Němec (66. min. D. Furik), J. Harazin, Z. Horák, P. Kučera, M. Furik, J. Furik (kapitán), P. Ondruška, R. Němec, T. Šupák (86. min. M. Pavlát), J. Tomeček (90. min. J. Tlapal).

Roku 1959 byly navázány první družební styky s okresem Trstená. Žel zrušením okresů a novým územním uspořádáním byly po jednom roce přerušeny. Rýmařovu byl politickými orgány přidělen okres Nové Zámky a Jiskra dostala nadiktovanou spolupráci se sportovní organizací v Šuranech. Družba se projevovala na bázi přátelských utkání. Později byla rovněž ukončena a město Šurany udržovalo styk s Rýmařovem jen prostřednictvím 2. ZDŠ na Jelínkové ulici.

Mezinárodní spolupráce byla uzavřena v roce 1969 také s rakouským sportovním klubem SC Ritzing. I tato dobře se rozvíjející družba byla po dvou letech zrušena, a to v důsledku normalizačních opatření politických orgánů. Druhou mezinárodní družbou, která s krátkým přerušením v letech 1990–1994 prakticky trvala do konce devadesátých let, bylo uzavření partnerské spolupráce se sportovní organizací BSG Aufbau Pratau v tehdejší NDR. Spolupráce navázaná z popudu rýmařovského rodáka Horsta Richtera byla stvrzena podpisem obou stran 9. května 1974 a trvala téměř 25 let. Přenesla se také do jednotlivých rodin, které se i mimo družební styk vzájemně navštěvovaly. Je na co vzpomínat.

Ale opět k fotbalovému dění. Konec osmdesátých a počátek devadesátých let znamenal pro rýmařovský fotbal další mezník ve výkonnosti mužstva dospělých. Trvalá přítomnost mužů mezi elitou I. A třídy byla korunována postupem do Župního přeboru Hanácké fotbalové župy. V červnu 1992 se postaralo družstvo dorostu o nejvýraznější úspěch v historii rýmařovského fotbalu, když postoupilo do Moravskoslezské divize, skupiny D. Povinností účastníka této soutěže bylo opět sestavit družstva staršího a mladšího dorostu. Po jednání s okolními oddíly fotbalu se podařilo vytvořit dvě patnáctičlenná družstva a po letní přípravě se odjíždělo za první neznámou do Ostravy, na utkání s tehdy špičkovým družstvem FC NH Ostrava. Účastníci této soutěže byli opravdu zvučných jmen – FC NH Ostrava, TJ Zbrojovka Vsetín, TJ Nový Jičín, TJ Vítkovice B, VOKD Poruba Ostrava, Baník 1. máj Karviná, TJ Sigma Hranice, TJ Sigma Dolní Benešov, SK UNEX Uničov, Baník Havířov B a TŽ Třinec a mezi nimi dorostenci Jiskry Rýmařov. Nezkoušená a nevyzrálá družstva mnoho úspěchů neprožila, ovšem v mnoha případech neprodávala svou kůži zadarmo. Po skončeném ročníku 1992/1993 obě družstva sestoupila.

V soutěžním ročníku 2015/2016 zakončilo A mužstvo dospělých divizní soutěž na velmi dobrém 6. místě s počtem 46 bodů a skóre 58:40. Po nepovedeném podzimu je to mimořádný výsledek, který předčil očekávání

Poč. 70. let

nejen realizačního týmu, ale i samotných hráčů. V posledním, 30. kole přivítala Jiskra hráče Brumova, se kterými si „pohrála“ a výsledkem 7:0 vyprovodila Valachy na dlouhou cestu domů. Střelcem utkání byl opět a zase Tomáš Šupák, který nastřílel pět gólů, po jednom přidali Jiří Furik a Radek Němec. Složení mužstva v tomto posledním utkání soutěžního ročníku 2015/2016 bylo následující: Petr Kameník, David Furik (68. min. Tomáš Němec), Michal Hoza, Jiří Lesák, Jiří Furik – kapitán, Michal Furik, Tomáš Šupák, Radek Němec (46. min. Lukáš Krčmařík), Zdeněk Horák, Pavel Ondruška, Tomáš Krejčí (60. min. Jakub Harazin). Ke střídání byli dále připraveni Josef Tomeček a Ondřej Kubját. Realizační tým: Milan Furik – trenér, Václav Tlapal – vedoucí, Martin Jiruš – masér mužstva. Sestupujícími mužstvy divizní soutěže byli hráči Vsetína a Krnova.

Mládežnická družstva Jiskry ukončila své soutěže 2015/2016 následovně: dorost v krajské soutěži na 2. příčce s počtem 55 bodů, skóre 95:42, starší žáci 8. pořadí s počtem 29 bodů, skóre 72:62, mladší žáci 2. pořadí (hned za Baníkem Ostrava) s počtem 53 bodů, skóre 149:43. Realizační týmy dorostu a žáků vedou trenéři Tomáš Durna, Zdeněk Kudláč, Martin Jiruš, Vladimír Valerián a Michal Furik. V kategoriích nejmladších fotbalistů Jiskry připravují adepty kopané trenéři Kamil Furik, Romana Furiková, Petr Palla a Radim Přecechtěl. Nezastupitelnou pomoc u těchto družstev plní také obětaví rodiče. Pikantností těchto kategorií je skutečnost, že Fotbalová asociace ČR nařídila všem zúčastněným klubům nezveřejňovat tabulkové hodnocení soutěží.

Na závěr si připomeneme některé aktéry, kteří tvořili samotnou hru, a zároveň s nimi funkcionáře, trenéry a rozhodčí:

Do první sestavy fotbalistů patřili hráči Šebestík, Skopal, Bačák, Gerlich, Budá, Řihánek, Frýbort, Ondra, Stuchlík, Sova, Doležel, Veselý a Kudláč. Druhou úspěšnou sestavu od roku 1951 tvořili především absolventi tehdejší textilní školy V. Hájek, J. Adamec, J. Kunc, J. Kopnický, F. Pohanka a další V. Maršálek, J. Bičik, M. Syřínek, A. Olbrecht, A. Konečný, A. Fidler, B. Pelda, bratři Láhnerové, B. Holub, J. Poliškenský. Šedesátá léta znamenala úspěšné období hráčů R. Přikryla, bratrů Ondrových (synů Oldřicha Ondry), A. Merdy, V. Humenka, J. Tabarky, S. Kneblíka, F. Střešinky, J. Zubka, I. Halabici, J. Brštáka, F. Ujfalušihy, F. Krajčí a dalších. Období od sedmdesátých let až do poloviny devadesátých let reprezentovali velmi úspěšní hráči K. Sukup, J. Ujfaluši, L. Doležal, J. Navara, J. Pupík, Š. Stašák, J. Matuška, D. Frýbort, L. Šimko, J. Jahoda, V. Raušer, J. Nováček, M. Os-

Přátelské utkání v německém Pratau, r. 1977

Děkujeme všem zákazníkům
za projevenou přízeň
a přejeme příjemné prožití
svátků vánočních,
pevné zdraví a mnoho úspěchů
v novém roce 2017

**KLEMPÍRSKÉ A
POKRÝVAČSKÉ PRÁCE
JASTR**

Zdeněk Jančík, tel.: 604 322 245
Jaroslav Struhár, tel.: 606 146 847

řanský, Z. Krejsa, L. Ocelák, M. Karásek, P. Svoboda, V. Valerián, E. Jánský, V. Tlapal, R. Kolařík, F. a M. Pohankovi, bratři Blahušovi, D. Kopeček, V. Richtera, A. Polák, I. Schwarz, P. Pech, J. Slováček, R. a T. Ujfaluši, R. Gorčík a další. Samozřejmě řada hráčů se profilovala ve více obdobích a není možné vyjmenovat všechny místní aktéry nejpoulnější hry na světě. Byli mezi nimi i hostující hráči, zejména pokud se Jiskra dostala do vyšších soutěží (kterou hraje i v současnosti).

Ve fotbale je nezbytná funkce trenéra. Těmi v Jiskře byli pánové Veselý, Šaněk, Schwarz, Kunc, B. Novotný, L. Mička, J. Koňářik, J. Zoth, M. Ondra, V. Michalík, J. Rupa, J. Koritár, F. Pohanka ml., Jiří Motyčka, Z. Přecechtěl, J. Ujfaluši, R. Koňářik, J. Bičík, K. Pospíšil, J. Skřípce, V. Orlík, K. Sukup, P. Kostelník a opět celá řada nejmenovaných, v současném období Milan Furik, nositel licence Profi.

Kategorii rozhodčích si připomeneme jmény B. Häusler, J. Kubelka, J. Zatecký, F. Gažar, M. Ondra, K. Štoudek, F. Čech, K. Majer, V. Humeník, F. Tuška, L. Buchta, J. Koritár, I. Schwarz, J. Sedlár, K. Jahoda, F. Ujfaluši, B. Zapletal, M. Ujfaluši, J. Zatloukal, P. Přecechtěl, V. Míkulčák a další.

Ve vedení klubu (oddílu) se vystřídali mnozí funkcionáři, mezi nimiž byl velkou osobností především Ilja Barák, z počátku jmenovaný František Ulrych, dále Jaroslav Bičík, Josef Ujfaluši, František Pohanka st., Pavel Pech a v posledním období Jiří Furik.

Členy výboru byli mimo jmenovaných funkcionářů Martin Kratochvíl, Milan Syřínek, Jiří Mušálek,

Břetislav Novotný, Jan Reichel, Miroslav Ondra, Miroslav Klesnil, Josef Dohnal, Jan Koňářik, Josef Klabačka, Bernard Pavlásek, Ivo Schwarz, Karel Sukup, Jaroslav Skřípce, Václav Orlík, Jiří Motyčka, René Zatloukal, Václav Tlapal, Zdeněk Kudlák, Alois Petráš, Viliam Michalík, Jindřich Zoth a další. Jsem si plně vědom toho, že celou éru našeho fotbalu nelze podrobně popsat, ať mi prominou ostatní nejmenovaní.

Nelze opomenout ani léta úzké spolupráce s městskými orgány, podporu patronátních podniků a závodů (RD Rýmařov, Geologický průzkum, SD Jednota, Hedva, Lesy ČR, Státní statky, OSP atd.). V poslední době fotbal podporují především drobní podnikatelé a živnostníci. *František Pohanka*

Hanácká fotbalová župa, župní přebor ročníku 1997–1998, postup do Moravskoslezské divize sk. E, zleva dřepící: Petr Podešva, Jan Šuba, Kamil Jahoda, Jiří Mika, Petr Strupek, Michal Schwarz, Marek Blahuš, Martin Byrtus; zleva stojící: Jaroslav Skřípce – manažer oddílu, Jakub Slováček, Jan Ziegler – zástupce firmy RD Rýmařov, Radim Přecechtěl, Pavel Jeřábek, Radim Ujfaluši, Radek Štrbík, Tomáš Niessner, Radim Blahuš, Jaroslav Samson, Květoslav Pospíšil – trenér mužstva, František Pohanka – prezident oddílu a TJ Jiskra Rýmařov, Jaroslav Holouš – vedoucí mužstva
Foto: archiv muzea, redakce a SK Jiskra

František Pohanka, ten, který stál u zrodu Jiskry

V současné době zastáváte funkci předsedy Sportovního klubu Jiskra Rýmařov, a to nikoliv krátkou dobu. Vzpomenete si na své sportovní začátky a na to, jak jste se vůbec dostal k Jiskře?

Moje začátky byly naprosto jednoduché; v té době nebyla televize, nebyl prakticky ani rozhlas, takže jsme – mimo zájem o děvčata – využívali každé volné chvíli a proháněli se po hřištích – běžně fotbal, ale také atletika. Dnes už málokdo ví, že jsem začínal s lehkou atletikou, a to závodně. Ta byla mým prvotním zájmem, jednak ze záliby, jednak proto, že jsem byl uchráněn zničených brýlí. Ježkovy zraky, kolikrát já musel po fotbale odjet do Olomouce pro nové brýle.

V té době nebyla žádná specializace na danou disciplínu, kdo uměl běhat, běhal, kdo uměl kouli, házel koulí, kdo ovládal skok do dálky, byl dálkař atp. Mým posláním bylo běhat – od stovky přes čtyřstovku, osmistovku až po tzv. „přespolní běh“ na tři kilometry. To byla léta 1950–1953. Souběžně s tím jsem hrál také fotbal. A stalo se to tak, že jednou potřebovali fotbalisté mých „služeb“, protože šlo o postup do vyšší soutěže, a z obojživelníka mě přemluvili na fotbalistu. (Jen na doplnění, můj gól znamenal po-

stup, a tak už to zůstalo). A potom přišla základní vojenská služba.

Co bylo v té době vůbec nejtěžší? Chyběla kvalitní sportoviště, na sport se zřejmě nedávalo tolik prostředků jako dnes. Jak jste řešili tyto problémy?

Mezi největšími problémy, a to především, vždy byly až první peníze. My jsme ale pracovali na bázi amatérského sportu a většinu nákladů jsme si hradili sami (doprava na atletické soutěže a výstroj), dopravu na fotbalová utkání hradili především mecenáši a příznivci fotbalu a funkcionáři oddílu. Toto období bylo charakteristické absolutním nedostatkem financí. Částečná podpora přicházela z patronátních závodů, které měly povinnost materiálové a finanční podpory sportu.

Jaký byl zájem o sportovní dění a podporu sportu ze strany tehdejšího vedení města? Vycházeli vám vstříc i finančně, nebo jste se v tomto směru potýkali s nezájmem či nepochopením?

Nedá se jednoznačně uvést, že by o dění ve sportu nebyl zájem, ba naopak, na atletiku chodily někdy až čtyři stovky diváků. V této době byla soutěž děvčat na úrovni II. ligy. Nedá se také říci, že by představitelé

Předseda SK Jiskra Rýmařov František Pohanka

Foto: archiv SK Jiskra Rýmařov

KOVOŠROT - MORAVIA CZ a.s.

Přejeme příjemné požití vánočních svátků a šťastný Nový rok mnoho zdraví, štěstí a úspěchů v roce 2017.

www.kovosrot-moravia.cz

města sport nemohli podporovat, ale tehdejší priority byly zcela jiného rázu. Ještě stále přetrvávaly problémy poválečného období a padesátých let v obnově města. Jak už bylo zmíněno, první velkou podporou města bylo v roce 1964 postavení tribuny budovaného hřiště.

Když se ohlédnete zpátky, jste jeden z těch, kteří mohou právem hodnotit. Jak byste dnes zhodnotil dlouhou cestu, kterou Jiskra urazila za těch sedmdesát let? Co se povedlo, na co se vzpomíná s nostalgii a naopak co byste z té dlouhé pouti nejraději vymazal, na co nechcete vzpomínat?

Uplnulých sedmdesát let Jiskry se dá porovnat s během normálních životních osudů. Jednou jsi nahoře, jednou dole, jsou období, kdy se daří, jsou období krizí a neúspěchů. Z počátečních pionýrských let vyrostla Jiskra v jeden z nejuznávanějších spolků regionu, a to nejen počtem členů (svého času měla Jiskra 914 členů), ale také co do sportovních úspěchů, práce s mládeží, organizace a řízení. Povedla se celá řada dobrých věcí, především při budování a obnově sportovišť (fotbalový stadion má vzorně udržované hrací plochy, které nám závidí mnohá ligová družstva, je opravena kuželna). Při této příležitosti rád vzpomínám na řadu obětavých funkcionářů, kteří se mnou prožili neskonalech padesát let „bafuňářské“ spolupráce. Naopak nerad vzpomínám

na doby dělení finančních prostředků mezi oddíly, které jsme získávali např. provozem vlastní sběrný Sazky, a kdy se někteří funkcionáři cítili poškozeni. Dovolují si na závěr své funkcionářské činnosti ještě jednou prohlásit, že mám vůči všem kritikům čisté svědomí!

Jaká bude podle vašeho názoru budoucnost Jiskry a podobných sportovních klubů? S čím se bude muset Jiskra potýkat, co jí čeká? Ovlivní její budoucnost například menší zájem mladých o sport v dnešní přetechizované době nebo postupné vylidňování města a odchod mladé generace za prací do větších měst?

Budoucnost Jiskry vidím především v obětavých funkcionářích, kteří převezmou oteče často velmi náročné práce, v mládeži, která bere sport jako kladnou zálibu místo jiných, často negativních jevů u dnešní mladé generace. Podpora sportu v dnešní době stojí již na jiných základech. Vládní orgány státní správy konečně pochopily, že sport patří mezi nezbytné záležitosti občanů a že je třeba tomuto fenoménu věnovat patřičnou podporu. Vždy byly, jsou a budou podmínky takové, jaké bude společenské klima v dané době, jaké priority budou brány v potaz z hlediska společenských zájmů.

Děkuji za rozhovor.

JiKo

Kuželky

Kuželky mají v Rýmařově stejně dlouhou tradici jako fotbal. O prvním kuželkářském spolku je zmínka už roku 1946. Jeho snahou bylo prosadit tuto hru na úroveň ostatních sportů a co nejdříve začít hrát mistrovské soutěže, alespoň v rámci tehdejšího rýmařovského okresu. Tato myšlenka našla velmi brzy odezvu v Janovicích, Staré Vsi a Břidličné.

Se soutěží bylo započato v roce 1947, kdy okresní vedení kuželkářského sportu organizovalo soutěž devítičlenných družstev v Moravské dorážkové. Rýmařovští kuželkáři hráli svá utkání na rekonstruované dřevěné jednodráze, která stála v prostorách bývalého kina (podélně kolem zdi dnešního sídla Policie ČR). Tato dráha sice nemohla sloužit vysokým sportovním výkonům, ale plně posloužila k rozvoji nového sportovního odvětví v našem městě. Nicméně postupem času se stále více jevila nutnost vybudování nového sportovního stánku, který by uspokojoval jednak nároky hráčů a jednak předepsané soutěžní podmínky řídicích orgánů.

Od roku 1953 se začaly hrát nové soutěže v družstvech na 100 a 200 hodů sružených, což na tehdejší jednodráze představovalo maraton osmi hodin. Nebylo proto žádnou zvláštností, že soupeři Jiskry odmítali na její dráze vůbec hrát. Naděje svitla v roce 1953, kdy se měl v Rýmařově budovat nový městský stadion na Palackého ulici (dnešní zastavěná plocha domků na Květné ulici), jehož součástí měla být i dvoudráha kuželny. Pro

velké neshody v tělovýchovném hnutí (opět a zase kvůli penězům) se ani nezačalo. Tato situace však rýmařovské kuželkáře neodradila, neboť se rozhodli postavit si novou kuželnu sami.

Za velkého pochopení TJ Jiskra a za vydatného pracovního úsilí i podpory města se přání počalo v roce 1954 naplňovat. Za šest let byla kuželna slavnostně otevřena a předána do užívání. Slavnostního otevření se zúčastnilo mistrovské družstvo ČSSR v čele s tehdejší mistryní světa Vlastou Šindlerovou z Přerova.

V roce 1957 byla zahájena stavba kuželny se dvěma dráhami

V samotném oddíle rostl zájem o hru, takže bylo ustaveno další družstvo mužů, které bylo zařazeno do okresního poháru. Kuželky získávaly ve městě stále více zájemců a oblibu mezi veřejností, a proto již od roku 1967 organizoval oddíl pravidelné odborářské soutěže neregistrovaných hráčů. Z utkání původních 60 hráčů z několika závodů a podniků ve měs-

U míchačky, r. 1957

Stará kuželna, která sloužila do r. 1959

Děkujeme Vám!

Podhorská nemocnice a.s., člen skupiny AGEL, děkuje velice všem pacientům za důvěru, zaměstnancům za dobře odváděnou práci a obchodním partnerům za dosavadní spolupráci.

Všem přejeme pohodové Vánoce a úspěšný rok 2017.

tě a okolí vyrostl turnaj velké popularity, dnes známý pod názvem **MAKL** – Městská amatérská kuželkářská liga, který má už téměř padesátiletou tradici! Mimo vlastní poslání a finanční efekt (na úhradu nákladů energie a organizace soutěže) je zároveň formou získávání nových hráčů pro závodní družstva. Prudký rozmach tohoto sportu je odrazem ustavení dalších družstev mužů, žen a dorostenek. To se ovšem neobešlo bez modernizace kuželny. V roce 1976 byly instalovány automatické stavečky kuželek v tehdejší ceně 130 tisíc korun. Tato úprava znamenala technické zlepšení parametrů kuželny. Když byla založena další družstva mužů a dorostenek, stala se kuželna příliš těsnou na pokrytí všech požadavků a termínů soutěží. Proto v roce 1981 přišla na řadu přestavba dvoudráhy na moderní čtyřdráhu. S finanční podporou ČSTV, vedení Jiskry, města, rýmařovských závodů a za vydatné pomoci samotných kuželkářů byla celá akce dokončena v neuvěřitelně krátké době šesti týdnů! Hodnota díla představovala částku 800 tisíc korun při vynaložených nákladech 130 tisíc korun. Vybudováním nové čtyřdráhy byly vytvořeny všechny předpoklady pro zvýšení tréninkové a závodní činnosti oddílu a také pro uspokojení zájemců z řad příznivců a veřejnosti.

U této iniciativy figurují jména Z. Dědávka a synů, J. Žižky, L. Hájka, M. Sedláčka st. a ml., K. Sigmunda, M. Spurného, L. Smisitele a dalších. Sportovní výsledky byly pak úměrné podmínkám modernizované kuželny. Samotná skutečnost, že všechna družstva mají zastoupení v krajském přeboru a výše, svědčí o velmi dobré výkonnosti. Také proto se oddíl mū-

Kuželkáři, poč. 60. let

Kuželkáři, nedatováno

V roce 1960 byla kuželna otevřena

Zleva Karel Sigmund, Zdeněk Dědávka, Miloš Sedláček st., Vladimír Smisitel, r. 1981

Mistryně světa Vlasta Šindlerová na radnici, nedatováno

Nejúspěšnější kuželkárka oddílu Ludmila Klesnilová (vpravo), r. 1966

Všem stávajícím
i novým klientům
přejeme spokojené prožití
vánočních svátků
a úspěšný nový rok 2017

team

týmové plánování

Finanční centrum, Husova 10,
tel.: 734 763 553

že chlubit i mimořádnými výkony jednotlivců či družstev. V roce 1966 získala Ludmila Klesnilová mistrovskou třídu a byla v té době zařazena do širšího reprezentačního výběru republiky. V roce 1983 dosáhla velmi pěkných úspěchů mládežnická družstva – jak dorostenky, tak dorostenci získali titul přeborníků kraje a postoupili do republikového přeboru. Dorostenci skončili na 4. místě, dorostenky získaly titul přebornic ČSR. Kvalifikovaly se do celostátního finále, kde vybojovaly bronzové medaile a Mirka Smisitelová stříbrnou medaili v rámci ČSSR.

Společně s fotbalovým oddílem rozvíjeli kuželkáři kontakty s kolegy z německého družebního klubu BSG Aufbau Pratau, později s původním názvem SV Blau-Rot Pratau.

Na počátku první dekády nového tisíciletí hrála všechna družstva na různých úrovních jednotlivých soutěží – v 2. lize, 3. lize, divizi, krajském přeboru, okresních soutěžích, pravidelně také přebory a turnaje v kuželkářském sportu, např. Štěpánské koulení, Fredyho kuželku, zmíněný MAKL, přebor oddílů, přebory okresu a kraje v různých kategoriích atd.

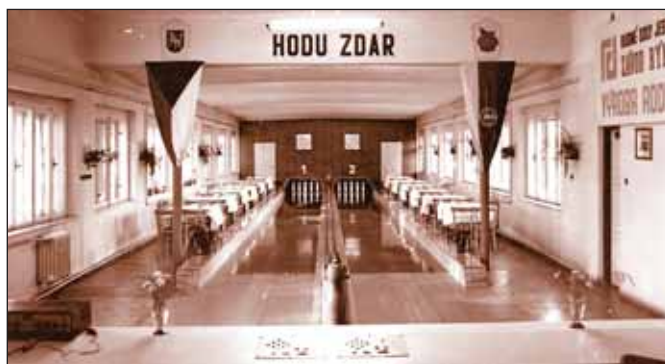
V rámci údržby budovy kuželny byla v roce 2008 provedena výměna střešní krytiny v celkové hodnotě 206 tisíc korun, z toho podpora města činila

Slavnostní přestřižení pásky provedl tehdejší předseda národního výboru Karel Toman

188 tisíc a zbytek pocházel z vlastních zdrojů. Budova kuželny byla v tomto období předána do majetku města. V roce 2015 došlo ke generální opravě budovy s výměnou oken, klempršských prvků, dveří a zateplením v hodnotě 1,1 milionu korun. V témže roce bylo zařízení kuželny doplněno pro potřeby soutěží o novou komunikační techniku v hodnotě cca 40 tisíc korun.

A na závěr opět jmenujme ty, kteří se zasloužili o vybudování kuželny a trvalý rozvoj tohoto sportu v dnešních podmínkách. V počátcích to byli Miloš Sedláček st., František Pikna, Ka-

Rýmařovská dvoudráha byla sice chloubou Jiskry, ale nestačila velkému zájmu o kuželkářský sport ve městě. Členové oddílu se proto rozhodli, že ji přebudují na čtyřdráhu.

rel Brožek, Josef Kubelka, dále Josef Zdražil, Josef Okénko, Boleslav Zapletal, Karel Kudlák st. a později především Zdeněk Dědádček, Jan Ziegler, Josef Žižka, Ladislav Hájek, Ivana Konečná, Jaroslav Bičík, Zdena Weinerová, manželé Smisitelovi, František Tušinovský, Libuše Grochalová, Břetislav Čudovský, Miroslav Votruba, Alena Bahulíková, Milan Dědádček, Antonín Sochor, Michal Ihnát a v posledním období dlouhodobě především členové výkonného výboru Štěpán Charník, Věra Tomanová a Marek Hampl.

František Pohanka

Kuželkáři, nedatováno

Rekonstrukce na čtyřdráhu byla zahájena v r. 1981

Konec srpna znamenal i konec hrubých stavebních prací. Na dráhy byl položen sadurit, byly dokončeny mantinely a instalovány se nové nahazovací desky

Fota: archiv Marka Zotha, oddílu kuželek a muzea

**Veselé Vánoce, hodně zdraví
a spokojenosti v roce 2017
všem spolupracovníkům
a obchodním partnerům.**

Volejbal

Volejbal se v Rýmařově hraje také už od roku 1946. Z počátku sice jen rekreačně, ale později se toto odvětví sportu rozvíjelo masově. Volejbaloví nadšenci, v té době především muži, si na několika místech ve městě vybudovali skromné volejbalové kurty, na nichž se pravidelně scházeli k podvečernímu klání mezi sebou. První volejbalové kurty byly vybudovány v místech dnešního obchodního centra Lidl a také kluziště. Vznik rýmařovského volejbalu je nesmazatelně spojen se jmény Miloše Fojtíka, Jaroslava Švédy, Karla Stuchlíka, Jana Najmana, Karla Pečance a Lumíra Mrkuse.

O rok později se zrodilo mistrovství Jeseníků – turnaj O pohár Dr. Otakara Vaška. První mistrovský turnaj se odehrál 18. září 1949, další 17. září 1950. Podle pamětníků to byly krásné a bojovné turnaje, na které se sjížděla družstva z celé republiky. Rýmařov dvakrát obsadil 1. místo. Tato průkopnická, žel krátká etapa úspěchů mužského volejbalu byla v letech 1951–1956 vystřídána obdobím stagnace.

Po něm nastala doba rozkvětu především ženského volejbalu. V roce 1957 se zásluhou Jarmily Večeřové začíná scházet parta děvčat pod vedením Karla Stuchlíka a Edy Demuse. Družstvo se přihlásilo do okresní soutěže, v roce 1962 získalo přebornický titul, postoupilo do krajské soutěže a i zde napoprvé zvítězilo. To se psal rok 1963. Opět však došlo k útlumu tohoto sportu. Několik hráček se odstěhovalo, několik provdalo, a tak se družstvo žen rozpadlo.

Počátkem šedesátých let obnovují svoji činnost muži. V tehdejší TSO Baník při Geologickém průzkumu Rýmařov vzniká vedle oddílů šachu a košíkové i družstvo volejbalu. U jeho zrodu stáli Miroslav Votruba, Stanislav Vitásek, Jiří Kubita, Miloslav Mikuš, opět Karel Stuchlík s Edou Demusem a další nadšenci. Mužstvo startovalo na řadě turnajů, bylo pravidelně účastníkem okresní soutěže a vybojovalo i titul přeborníka okresu. Po jeho zániku rýmařovský volejbal znovu několik let stagnuje. Nicméně i v tomto období se scházeli tělocvikáři zdejších škol, bývalí hráči a další vyznavači volejbalu k rekreačnímu klání. Řady nadšenců se pomalu rozrůstaly, takže tělocvična 2. ZŠ, jejich zimní azyl, je mnohdy ani nestačila pojmout.

V první polovině sedmdesátých let byl na výsluní volejbal v sousední Břidličné. Muži Kovohutí hráli krajský přebor II. třídy. V jejich řadách startovali i rýmařovští Jaroslav Přechtěl, Ivo Volek a Zdeněk Rychlý. Právě tito hráči mají zásluhu na obnově volejbalového hnutí v našem městě.

Z podnětu výboru TJ zakládají na podzim 1977 volejbalový oddíl. Mezi prvními členy byli především F. Kovářik, M. Chovan, L. Vykoukal, M. Holčápek, J. Czedron, S. Prázdny, M. Zatloukal, M. Volek, B. Maceček, J. Strnadel, S. Haraš, z děvčat I. Konečná, O. Rychlá, S. Kovářiková, A. Přechtělová, J. Hoffmannová a další. Volejbalový oddíl si v krátké

Mikulášský turnaj, současnost

Volejbalový turnaj, 50. léta

době vybudoval útulné hřiště u edrovického rybníku a v roce 1978 již družstvo mužů vstoupilo do okresního přeboru. V roce 1979 okresní přebor vyhrálo a postoupilo do krajského přeboru II. třídy, v němž působilo i nadále. Ženy hrály z počátku jen rekreačně, do okresního přeboru se přihlásily v roce 1979 a hned v prvním roce obsadily 3. místo. V sezóně 1992/1993 získaly titul přebornice okresu.

Od roku 1985 se oddíl věnuje i výchově mladých adeptů. Ve spolupráci s tehdejšími Domem dětí a mládeže vznikla žákovská družstva – žačky pod vedením Jiřiny Mišákové a Jany Hoffmannové, žáci pod vedením Ivo Volka a Josefa Czedroně. Od sezóny 1986/1987 hrála obě družstva v okresní soutěži. Nejúspěšnější byl následující ročník 1987/1988, kdy žáci obsadili 2. a žačky 3. místo.

Krátce po obnově činnosti oddílu přichází myšlenka pořádání každoročního turnaje pro širokou veřejnost a okolní oddíly volejbalu. Myšlenka byla s povděkem přijata a na podzim 1978 se hraje 1. ročník turnaje O pohár 17. listopadu. Od tohoto roku se turnaj hraje pravidelně, a řadí se tak mezi dlouhodobé turnaje na území Moravskoslezského kraje. O vytvoření obdobné tradice se pokusily i ženy svým turnajem RD Rýmařov, uskutečnily se však jen čtyři ročníky v letech 1987–1990. Všechny aktivity přirozeně zajímaly a přitahovaly příznivce a vyznavače tohoto sportu, ať už bývalé hráče nebo rekreační volejbalisty, a právě pro ně navrhl Ivo Volek vytvořit pravidelnou dlouhodobou soutěž, známou pod názvem Městská volejbalová liga. Její zkušební nultý roč-

Volejbalový zápas, současnost

Hodně zdraví, štěstí a spokojenosti
v roce 2017
přeje svým zákazníkům
firma

Reelza elektro, s. r. o., Bartáková 10, Rýmařov, tel./fax: 554 211 493, mobil: 608 883 258

ník se hrál v květnu a červnu 1988 za účasti šesti družstev. Vítězem se stalo družstvo GP Rýmařov. V třetím ročníku, roku 1991, startovalo už osm družstev a prvenství si tentokrát odneslo družstvo RD Rýmařov B. V posledních letech se hraje celá řada volejbalových turnajů, družstva mužů hrají nemistrovská utkání především v rámci bruntálského regionu. Obdobně je tomu i v kategoriích mládeže.

Dlouhodobě spojuje volejbalisty kontakt s partnerským městem Krompachy, jehož hráči jsou pravidelnými účastníky volejbalového turnaje O pohár 17. listopadu. Z dalších turnajů jsou to např. Velikonoční turnaj smíšených družstev Hami's cup I a II, Ryo cup – turnaj smíšených družstev 4+2, Mikulášský losovaný turnaj, Štěpánský turnaj 4+2 a další.

Nelze zachytit vše, čím volejbalový oddíl od svého obnovení v roce 1977 až po dnešek žil a žije. Nelze vyčísřit tisíce brigádnických hodin na úpravě a budování hřiště a jeho zázemí, dobrovolnou práci funkcionářů, trenérů a rozhodčích stejně jako řadových členů, nelze vyjmenovat všechny aktéry, kteří tvořili a dosud tvoří nejdélší etapu historie rýmařovského volejbalu. Proto připomínáme alespoň ty, kteří kdy stáli v čele: v letech 1977–1979 Jaroslav Přecechtěl, 1979–1981 Ivo Volek, 1981–1983 Bohumil Maceček, 1983–1987 Zdeněk Rychlý, 1987–1992 Josef Czudron, 1992–1995 Milan Štefanišín, 1995–2014 Soňa Kovářková, od roku 2014 Pavel Ujfaluši.

F. Pohanka

Volejbalový zápas, současnost

Se Zdeňkem Rychlým o volejbale

Kdy jste začal s volejbalem?

K volejbalu jsem se dostal po škole, když jsem nastoupil do Kovohutí. Při dojíždění do Břidličné jsem se setkal s Jardou Přecechtělem a Ivošem Volkem, kteří již byli členy volejbalu v Břidličné. Tehdy jsme hráli krajský přebor a sjezdili jsme s mančafem celý kraj. Bylo to úžasné období, byli jsme mladí – moře po kotníky a oceán po kolena. Kolektivní sport tě naučí snášet odlišnosti lidských povah a zažiješ mraky situací a dobrodružstvíček, na které se pak dobře vzpomíná.

Jak často jste trénovali?

Zápasy byly v sobotu a v neděli, v týdnu dvakrát trénink, vstávalo se před pátou ranní a šup do autobusu do práce, prostě šrumec. Jedenkrát v týdnu odpoledne v Olomouci na angličtinu, jednou za čtrnáct dní postgraduál v Praze, no musela mít ze mě moje žena radost. Z té doby si jako na perličku vzpomínám na koncert filharmonie v kině, dávali Mou vlast, a já jsem už před Vyšehradem mlátil hlavou zprava zleva, jak jsem se pokoušel neusnout.

Kde jste hrávali a kdo tvořil tým?

V Rýmařově se tvořila parta příležitostných hráčů volejbalu, hrávalo se na školním hřišti na Palackého, ale hlavně v zimním období v tělocvičnách na Hornoměstské nebo ve školním krcálku na Jelínkové ulici. Jezdili jsme po různých volejbalových turnajích povětšinou podnikových a odborářských. Tenkrát se družstvu Břidličné moc nedařilo a objevily se tendence založit si vlastní oddíl v Rýmařově. Spolu s Honzíkem Strnadelem jsme navštívili tehdejšího předsedu Ilju Baráka, který nám slíbil pomoc do začátku. Ilja nad námi držel hodně ochrannou a štedrou ruku. Po jeho smrti jsme našli pomocnou ruku u Františka Pohanky. Hledali jsme rady i u starších hráčů, kteří předtím prožívali slávu dobrého rýmařovského volejbalu. Vzpomínám si na pana ředitele Švédů, který ale už měl povinností přehršel a na nějaké volejbalové funkcionářství neměl asi náladu. Na gymnáziu tenkrát učil Honza Trávníček, pozdější reprezentační trenér žen, ale ten chtěl hrát jen příležitostně. Založili jsme oddíl, rozdělili si funkce, o které nikdo nestál, ale jaksi se muselo. Jardu Přecechtěla jsme určili za předsedu, Pepa Czudron se stal zodpovědným rozhodčím, Ivo Volek trenérem, jeho bratr Mirek pokladníkem, já jsem organizoval, co se dalo a muselo. Tedy registrace, soutěže, schůze na svazu, schůze Jiskry.

Hledali jsme taky místo na hřiště. Plácek vedle vajíčárny už byl obsazený plynárnou, ve Flemišce nahoře (dnešní cyklokros) by nás čekalo moc

práce. Skladiště dřeva v modelárně se ukázalo taky jako malé, takže nakonec zbylo hřiště na koupališti. Budova sauny byla prázdná, tak jsme si tam udělali šatny a jelo se. Nepamatuji se, je to již téměř 40 let, jestli to byl první, nebo druhý ročník (ještě bez nás tři hráčů za Břidličnou), ale Rýmařov se stal přeborníkem okresu. Postoupili jsme do kraje, jenže stejně rychle jsme letěli zpátky. Mezi okresními a krajskými soutěžemi byl veliký rozdíl.

Přišli mezi vás i noví členové, jak vypadala další volejbalová léta?

Oddíl se rozrostl o volejbalistky, měli jsme žáky, prostě standardní oddíl. Založili jsme pravidelný turnaj k 17. listopadu, který se koná dodnes. Legendární byly turnaje v Moravském Berouně.

Lidé přicházeli a taky odcházeli. A pak přišel listopad 1989, drtvivá většina členstva všech okresních oddílů začala podnikat nebo měla nějaké výhodné nabídky a na volejbal už nezbyl čas. Soutěže odumíraly jedna za druhou, až do dnešních dob, kdy se okresní soutěže vůbec nehrají. Tuhle dobu už by lépe popsal Pavel Ujfaluši, který ten ranec starostí o volejbal převzal.

Děkuji za rozhovor.

JiKo

Vítězové okresního přeboru (zleva) František Kovářík, Jan Strnadel, Bohumil Maceček, Stanislav Harabiš, Jiří Fojtík, Miloš Holčápek, Miroslav Chovan a Josef Czudron. Chybí např. Ladislav Vykoukal a Miroslav Zatloukal, r. 1971

Foto: archiv Z. Rychlého

**RÝMAŘOVSKÁ
PEKÁRNA**

Rýmařovská Pekárna s.r.o.
Národní 443/26, 795 01 Rýmařov
telefon: +420 554 211 459
fax: +420 554 230 122
email: rymarovska.pekarna@tiscali.cz
http://www.rymarovskapekana.cz

**Vedení firmy a zaměstnanci
děkují věrným zákazníkům a odběratelům
za projevenou důvěru a přeji všem
příjemné prožití vánočních svátků, vše nejlepší,
hodně zdraví, pracovních i osobních úspěchů
a zachování přiznů v novém roce 2017**

Šachy

Také šachy patří mezi první odvětví, která v Rýmařově vzbudila zájem. Nejdříve si ale položíme filosofickou otázku: Jsou šachy sportem, nebo nejsou? Jedni zastánci tvrdí, že je to stejně náročný sport jako každý jiný, druzí oponují tím, že je to „jen“ druh duševní zábavy. Ať tak či onak, pokud to není sport, jak je tedy možné odehrát až šestihodinovou partii s plným nasazením psychické a fyzické kondice nebo odehrát turnaj, který probíhá 9 až 11 dnů v různých podmínkách a za různého zázemí apod.

Jedno je jisté, šachy se v Rýmařově začaly hrát v roce 1946, kdy byl založen kroužek přátel šachu pod vedením Otto Zumanna a za spolupráce Karla Voňky, Jaroslava Kopeckého a dále Adolfa Strakoše při tehdejších Tkalcovných hedvábí (nyní Hedva Brokát Rýmařov). Téhož roku byla založena tradice oddílového přeboru, který se hraje každoročně podnes. Tato pravidelná soutěž napomáhá všem domácím hráčům udržet klubovou činnost a výkonnost v konkurenci mistrovských soutěží. Kdo a kdy byl přeborníkem okresu či vyšší soutěže není tak důležité. Vystřídalo se jich v dosavadní historii mnoho.

První utkání družstev sehráli naši šachisté s Moravským Berounem v roce 1947, pochopitelně s prohrou. Dále již pokračovaly naše styky se silnými celky Bruntálu, Krnova a Vrba pod Pradědem.

Závodní družstvo bylo zařazeno do soutěže v kraji, kde dlouhodobě působilo. Bylo doplněno zkušeným a výborným hráčem Juliem Endersem

s manželkou, poté Antonínem Perglerem, Bohumilem Macečkem a Arnoštem Dítětem. Ten jako skvělý organizátor přispěl nemalou měrou k rozvoji šachu, hlavně však k výchově mladých adeptů tohoto sportu. Šachový kroužek přešel pod křídla Jiskry. V průběhu jeho dlouholeté činnosti byla uspořádána celá řada turnajů s účastí velmi silných hráčů Moravy. Mezi jinými to byli velmistr šachu Flohr, Hort, Damjanovič, Vogt a další významné osobnosti, se kterými byly sehrány simultánky se zajímavými přednáškami a besedami.

Zvláštní pozornost si zasluhují celostátní přebory mládeže, které se v Rýmařově pořádaly již od roku 1966 převážně o vánočních či jarních prázdninách. Těmito turnaji prošli hráči jako např. Karel Mokřý, Marek Vokáč aj. Na úspěšné práci s mládeží se podíleli po Arnoštu Dítětovi Adolf Strakoš, Ludvík Trpík a především Bernard Pavlásek. Družstvo mužů A tehdy hrálo Moravskoslezskou divizi, stále s předním

Šachisté v zápalu hry, 20. 3. 1968

Hovoří Adolf Strakoš, obětavý pracovník s mládeží, 1. celostátní šachový turnaj mládeže, Dům požárníků, 20. 3. 1968

umístěním v soutěži, B družstvo oblastní přebor, rovněž na špičce tabulky, a C družstvo stejnou soutěž, ovšem doplňované méně zkušenými hráči a žáky, takže jejich umístění se pohybovalo ve spodní polovině tabulky. Zvláštní

pozornost si zasluhuje dorostenec Robert Cvek, který na mistrovství světa v Brazílii obsadil 7. až 9. místo. Úspěšně si vedl i v kategorii dospělých hráčů. Za další zvláštní pozomost stojí zmínka o založení Šachové školy mládeže, která zde v tomto období působila za organizátorské pomoci Bernarda Pavlásky a pod vedením ústředního trenéra mládeže Vratislava Horáka z Uherského Hradiště.

V současnosti působí družstvo dospělých v krajské soutěži, žáci hrají mistrovské soutěže v působnosti šachového svazu a jsou rovněž účastníky turnajových pohárů. Po delší době byly znovu obnoveny turnaje mladých adeptů i v našich podmínkách. Přestože oddíl patří v rámci sportovních klubů mezi nejmenší, trvalá péče o nejmladší hráče šachu je záslužná. Organizátorská činnost a řízení oddílu jsou nyní svěřeny především do rukou Rostislava Mezihoráka a obětavého matadora šachového sportu Martina Slováka, který se dlouhodobě věnuje mládeži.

F. Pohanka

B družstvo Rýmařova, 1982

Současnost

Foto: archiv muzea a redakce

Prima pizzerie děkuje svým zákazníkům
za přízeň a do nového roku 2017 přeje
pevné zdraví a mnoho splněných přání

S Rostislavem Mezihorákem o šachách v Rýmařově

Kdy jste začal vůbec poprvé hrát šachy a kdo vás je naučil?

Základy šachu mě naučil táta asi v deseti letech, ale věnovat jsem se jim začal poměrně pozdě, až v roce 1967, v osmé třídě, kdy mě do šachového kroužku nalákali spolužáci.

V kterém roce jste přišel mezi šachisty Jiskry Rýmařov a kolik měl tenkrát šachový oddíl členů?

Do oddílu Jiskry jsem vstoupil v roce 1969. Oddíl měl kolem 40 členů. V tom roce také přešel oddíl na několik let pod Jednotné kulturní středisko, kde jsme měli lepší možnosti financování.

Nejste sice nejstarším členem oddílu, ale patříte mezi nejdéle hrající šachisty. Je to tak?

Z dnešních aktivních šachistů přišli do oddílu o něco dříve Vlastislav Fojtík a Jiří Strakoš, o rok později než já přišel Martin Slovák.

Simultánka mezinárodního velmistra Salo Flohra, 1980

Foto: archiv R. Mezihoráka

Kde jste se tenkrát scházeli, jak často jste trénovali a na jaké turnaje nebo soutěže jste jezdili?

Scházeli jsme se v klubovně v dnešní SSOŠ Prima, později v kulturním domě. Hráli jsme také v klubovně na stadionu Jiskry. Trénovali jsme dvakrát týdně. Každou druhou neděli probíhalo utkání družstev – první družstvo hrálo divizi, druhé družstvo krajský přebor a třetí družstvo okresní přebor. Druhé družstvo bylo složeno převážně z nás mladých a byla to pro nás velmi dobrá zkušenost. Zúčastňovali jsme se také mistrovských soutěží jednotlivců a v dorostenecké kategorii naši hráči několikrát postoupili až na mistrovství republiky.

Vzpomenete si, která šachová partie byla za celou tu dobu pro vás nejtěžší a kdo byl soupeřem?

Nedokážu vypíchnout nějakou partii, zajímavá zkušenost byla třeba simulátka s mezinárodním velmistrem Salo Flohrem.

Jak pohlížíte na názor mnoha lidí, že šachy vlastně nejsou sport, ale „pouze“ společenská hra?

Je samozřejmě otázka, jak je definován sport. Myslím, že šachy mezi sporty patří, protože mají své soutěže s hodnocením jak na národní, tak mezinárodní úrovni, mají svá pravidla, o výsledku a porovnávání výkonu nerozhoduje náhoda. I když není bezpodmínečně nutná vysoká fyzická kondice, tak i ta hraje významnou roli, když si uvědomíte, že vyšší soutěže se hrají více než týden, jedna partie se hraje 5 až 8 hodin a můžete v celém jejím průběhu získávat tah po tahu postupnou převahu, a nakonec se chvíli nesoustředíte, protože vás bolí záda, a jedinou chybou celou partii zahodíte.

Kolik hráčů má v současné době šachový oddíl Jiskry Rýmařov?

V současné době má oddíl sedmáct aktivních členů. Dva nejsilnější hráči hrají v této sezóně za Vrbo, kterému se podařilo získat prostředky a posily z oddílů okresu, díky kterým si vybojovali postup do druhé ligy. Pro naše hráče to představuje významnou zkušenost.

Děkuji za rozhovor.

JiKo

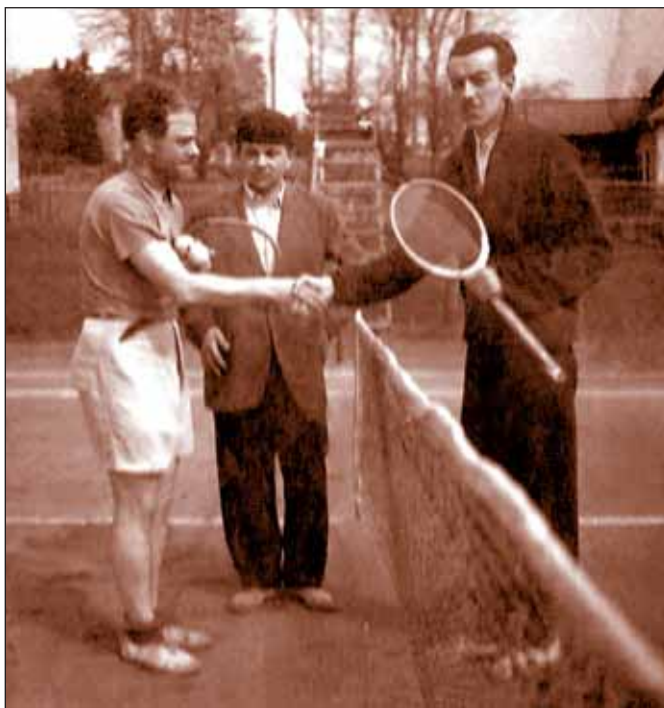
Tenis

První zápasy tenisu na Rýmařovsku začaly v roce 1948, kdy byl u zámku v Janovicích vybudován tenisový kurt zásluhou tehdejšího ředitele obecné školy pana Adamíka. Na tento kurt začali chodit hrát i studenti Gymnázia Rýmařov Zavadil, Těšínský, Škarabela a další. Tehdy se i děvčata – studentky Libuše Malá, Ludmila Holzmánová, Nada Krulišová a další – pokoušely o tuto hru.

Tenisové dvorce na ulici 8. května, u hřiště na kopanou, se začaly budovat během roku 1950. Hlavní zásluha o stavbu dvorců patří obchodníku s textilem Adolfu Strakošovi za podpory lékaře Vladimíra Krasuly, který byl velmi dobrým tenistou, dokonce vyhrál v mládí turnaj zvaný Pardubická juniorka. Adolf Strakoš získal záhy mnoho dalších zájemců

Oddíl tenisu, 1959

Tři veteráni tenisu – Maitner, Volek a Haška, nedatováno

RÝMAŘOVSKÉ DOMY
...duši jim daly stromy

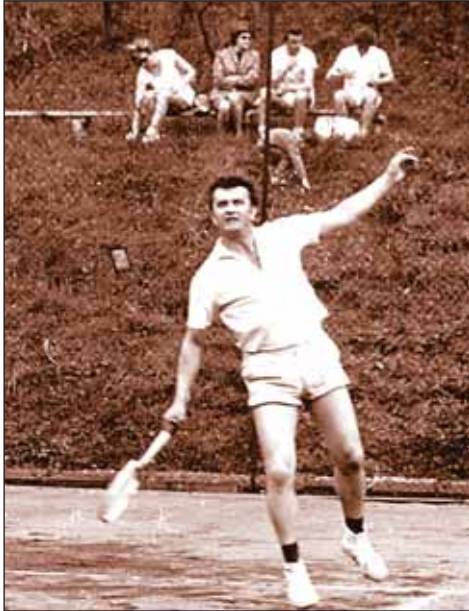
Vedení společnosti **RD Rýmařov přeje** všem
zaměstnancům, spolupracovníkům,
zákazníkům a čtenářům
Rýmařovského horizontu **hodně zdraví,**
štěstí a spokojenosti v novém roce 2017.

o tenis. Šlo většinou o studenty, kteří velmi ochotně pomáhali při budování dvorců a byli rovněž první, kdo začal na nově upravených dvorcích hrát. K prvním zájemcům o hru patřil student gymnázia v Rýmařově Antonín Zada Zavadil, Ladislav Těšínský, dále pak pan Haška zvaný Brko, Maxmilián Maitner, Jožka Volek. V průběhu dalších let se do hry zapojil i Roman Volnohradský, primář nemocnice v Rýmařově, a pan Harapát, jeden z nejlepších tenistů. S pozdějším rozvojem tenisu jsou spojena jména předsedy Františka Suchánka, Vladimíra Vlčka, Vladimíra Zajíce, Lubomíra Konvičného a Libora Suchánka.

Po nějaké době se o tenis začaly zajímat i ženy či dívky, např. studentka Ludmila Holzmanová, paní Strakošová a manželka výborného hokejisty a hráče kopané pana Kneblíka. Rovněž slečna Šimková patřila mezi dobré tenistky.

Úroveň hráčů tenisu v Rýmařově dovolila zapojit družstvo do okresní a záhy i do krajské soutěže. Družstvo mělo velmi slušné výsledky. Nejvíce úspěchů získával Zada Zavadil, který vyhrál i v Olomouci, Šternberku, Bruntále a Krnově. Byl dokonce třetí v celostátní soutěži hrané v oblasti tex-

Celostátní soutěž textilních továren – družstva tenisu – Ant. Zada Zavadil, Šternberk 1966

tilních továren. V přeboru republiky v Ostravě v roce 1962 byl vyřazen pozdějším výhercem turnaje Širokým až v semifinále. Stojí jistě za zmínku, že právě Zada Zavadil byl několik let správcem dvorců a denně se staral o kropení, údržbu a přípravu obou kurtů pro hru.

Oddíl tenisu patřil vždy mezi ty s menší členskou základnou. Z pohledu sportovní výkonnosti zažil doby velmi dobrých výsledků, např. v první polovině osmdesátých let držel 44. a poté 50. příčku republikového žebříčku. Oddíl hraje zápasy turnajovým způsobem, protože počet tenisových oddílů v našem regionu je minimální. Nejčastější formou jsou meziokresní soutěže oddílů Bruntál – Opava – Šumperk – Ostrava. Obdobně je tomu v kategoriích jednotlivců.

Tenisové kurty jsou poměrně značně využívány také k rekreačnímu sportu, zvláště pracovníky RD Rýmařov, kteří mají zásluhu na materiální výpomoci a údržbě kurtů.

Je škoda, že v prvopočátcích tenisu v Rýmařově nebylo pořízeno více fotografií, které by mohly dokumentovat vše od stavby dvorců či vlastní hry mnohých hráčů až po úspěchy v takzvaném bílém sportu.

(S využitím textu Adolfa Strakoše z roku 1985)

Pohled na tenisové dvorce, r. 1982 Fota: archiv muzea a Ant. Zadi Zavadila

Z historie stolního tenisu na Rýmařovsku v letech 1945–1962

V dávné době, po druhé světové válce, po přestěhování do Rýmařova jsem jako hráč sportu s nejmenším míčkem měl zájem pokračovat v této hře. Hrával jsem za války v různých soutěžích v Ivanovicích na Hané a ve Výchově. Shodou okolností jsem při nákupu zboží v prodejně textilů narazil na majitele obchodu pana Adolfa Strakoše. Dozvěděl jsem se, že v jeho malé skladu za obchodem hraje několik nadšenců stolní tenis. Když zjistil, že jsem jako mladík hrál ve zmíněných městech, ihned mě pozval, ať si také zahráji. Tak začala má pouť s touto hrou.

Již na podzim 1945 jsem v onom skladu začal poznávat další hráče – pana Krečmera, Zimermana, Maitnera, Konečného, Haška, Vilímce a další. Pan Strakoš byl první, kdo organizoval turnaje, dokonce i turnaj o přeborníka tehdejšího okresu Rýmařov. Turnaj se vždy hrál na třech stolech v sále dnešní Základní umělecké školy na Divadelní ulici. Nedostatek míčků v té době vyřešil pan Maitner. Zakoupil mnoho míčků na veškeré turnaje v Bratislavě, v obchodě pana Malečka, vynikajícího hokejisty a fotbalisty v celostátním měřítku.

Kromě největšího turnaje o přeborníka Rýmařova se hrála řada menších turnajů. Hráči se scházeli ve spořitelně, kde se hrálo zásluhou pana Mrkuse a Švédy, zaměstnanců spořitelny. Hrálo se také na verandě hotelu Koruna naproti kostelu, mnoho zápasů se odehrálo v sekretariátě národních socialistů v budově dnešní SSOŠ Prima. Jako učitel základní školy na Jelínkově ulici jsem pořádal turnaje v tělocvičně této školy, zejména pro školní mládež. V sálku továrny TOS v budově proti vile Paulně probíhaly turnaje družstev. Většinou vyhrálo družstvo Jiskry Rýmařov, které tvořili hráči Zavadil, Vilímc, Konečný a Těšínský. Do turnajů se zapojili rovněž hráči z Břidličné (mezi nimi nejlepší okresní přeborník mládeže Doseděl), z Lesnického učiliš-

tě v Karlově a z Moravolenu Bruntál. Velmi často se hráči scházeli v soukromí domku na třídě Hrdinů vedle obchodu s oděvy pana Vávry (tehdejšího starosty Rýmařova).

Jistě by bylo správné zmínit se i o hráčkách, ženách. Od roku 1948 turnaje obsazovaly především studentky státního reálného gymnázia. Pod vedením Zadi Zavadila se mnohé dostaly na slušnou úroveň. Nejlepší ze všech byla studentka Liba Malá. Ta dokonce v roce 1952 porazila na turnaji v Brně i tehdejší mistryni světa Rakušanku Pritzi. Po odchodu Malé na studia do Brna se stala hráčkou číslo jedna Ludmila Holzmanová, provdaná Zavadilová. V družstvu Jiskry Rýmařov působily i paní Strakošová a od roku 1958 Zdena Krpalová, provdaná Langrová. Ta přišla do Rýmařova z ligového družstva v Prostějově a dokázala porážet i velkou část mužských hráčů Rýmařova.

Bylo odehráno mnoho dobře obsazovaných turnajů. Za zmínku stojí celá řada porážek stolních tenistů z Krnova či Bruntálu. Za povšimnutí ovšem vždy stál přebor Rýmařova, od roku 1946 do roku 1948 s vítězem panem Krečmerem, v roce 1949 a 1950 s poměrně neznámým hráčem z Horního Města panem Jemelkou a v letech 1951 až 1956 s přeborníkem Zadou Zavadilem. Svědeckví o tom podává putovní pohár. V letech 1957 a 1958 byl přeborníkem Jiří Vilímc a poslední dva ročníky 1959 a 1960 se staly opět kořistí Antonína Zadi Zavadila, který se vrátil z vojenské prezenční služby. Po zrušení okresu Rýmařov se turnaj tohoto typu už dál nekonal.

V současné době se v Rýmařově hraje soutěž družstev na daleko vyšší úrovni, než tomu bylo v minulosti. K současným hráčům družstva krajského přeboru patří Bronislav Rektorič, který začínal v Břidličné jako můj žák a svěřec, jehož jsem stejně jako mnoho dalších trénoval. Antonín Zada Zavadil

Vedení společnosti **KATR** přeje všem
zaměstnancům, spolupracovníkům,
zákazníkům a čtenářům
Rýmařovského horizontu hodně zdraví,
štěstí a spokojenosti v novém roce 2017.

Kulturistika

Jedním z nejmladších, ale výkonnostně mimořádně výrazných je oddíl kulturistiky. Jeho počátky spadají do roku 1967, kdy v TJ z popudu Jana Ostrolického vzniklo toto nové odvětví.

Počáteční potíže s prostorami a finančním zabezpečením ležely na bedrech odboru základní rekreační tělesné výchovy (ZRTV). Oddíl však postupně dozrál k samostatnosti a jeho činnost se velmi dobře rozvíjela. Velkou pobídkou v činnosti byla účast závodníků v různých soutěžích, především v tzv. silovém trojboji. Kulturistika je sport převážně jednotlivců. Družstvo ve složení Páník, Trpík a Weiner získalo trojnásobné tituly přeborníků oblasti, vítězství ve Velké ceně města Brna (Páník, Trpík) a bronzové medaile na prvním mistrovství ČR v Třinci (Páník, Trpík). Družstvo Jiskry patřilo v té době mezi nejlepší na Moravě a ve Slezsku. Původními činiteli a členy oddílu byli Jan Vinohradník, Josef Talián, Vítězslav Klimeš, Jindřich Peřík a další. Družstvo tvořil v sedmdesátých letech velmi silný kolektiv, který nejednou stanul na stupních vítězů, a to dokonce v přeboru ČSR a ČSSR.

Počátky existence oddílu provázely problémy se zajištěním trvalého místa pro trénování. Nadějí oddílu bylo rozšíření tělocvičny na Hornoměstské ulici o posilovnu, která napomohla tento sport rozšířit zejména mezi mladou generaci.

Osmdesátá léta a první polovina let devadesátých byly poznamenány generační obměnou, přičemž výkonnostní úroveň zůstala stále velmi dobrá. V tomto období se prosadil především Jindřich Peřík, v jeho šlépějích pak Alois Morovič, kamarádý přezdíváný Železný Ali, kterému se podařilo vytvořit světový rekord v klikování. Jeho následovatelkou byla Renata Hamplová. Na Festivalu kuriozit v Pelhřimově (1995) vytvořila světový rekord v „hodinovce“ počtem 1 821 kliků. V závěru téhož roku se jí zdařilo 177 kliků za tři minuty a v mrazivém počasí za šedesátikilometrové rychlosti na střeše automobilu 55 kliků za 1 minutu. Do rekordu

Vzpěrači, horní řada, třetí zleva Vítězslav Klimeš, nedatováno

scházely tři kliky. Za tyto výkony ji organizátoři navrhli na zápis do Guinnessovy knihy rekordů. Jejím prvním rekordem bylo 1 564 kliků za jednu hodinu v roce 1988.

Opustíme rekordy a vraťme se k činnosti oddílu. I oddíl kulturistiky patří velikostí členské základny mezi ty malé, nicméně posilovna v tělocvičně na Hornoměstské ulici, mimochodem vybudovaná vlastními silami v hodnotě více než 100 tisíc korun, plně slouží k rekreačnímu sportování pro širokou veřejnost zájemců a vyznavačů této disciplíny. Dlouhodobým předsedou oddílu byl Josef Talián, jeden ze zakládajících členů. F. Pohanka

Asociace Sport pro všechny

Začínáme-li psát sedmdesátiletou historii rýmařovského sportu fotbalu, musíme toto časové rozmezí zakončit právě Asociací Sport pro všechny, dříve ZRTV (základní rekreační tělesná výchova), neboť toto jsou dva krajní mezníky tělovýchovy a sportu v Rýmařově od roku 1946.

Miroslav Tyrš jistě nepředpokládal, že se jeho „tělocvik prostý“ stane nezbytnou součástí života širokých mas. V Rýmařově se tak stalo v závěru roku 1946. Prvním starostou Sokola byl zvolen zaměstnanec okresní správní komise Rudolf Polame (zemřel roku 1995 ve věku 85 let).

Sokol si vedl znamenitě. Cvičily všechny věkové složky a již v roce 1947 uspořádal vlastní veřejné vystoupení, kterého se účastnili cvičenci z celé Hanácké župy sokolské. Mimo cvičení prostrných a nářadového tělocviku

provazoval Sokol i volejbal a z jeho popudu byl také založen turnaj O pohár Jeseníků, jehož pořadatelem byla TSO Baník Rýmařov.

Přelom čtyřicátých a padesátých let byl obdobím stagnace, teprve rok 1953 přinesl nové naděje a obrat k lepšímu. Okresní náčelnictvo ZRTV tenkrát tvořili členové TJ Jiskra: cvičitelé Karel Kudlák, Jindřiška Bičíková, Antonín Zavadil, Jaroslav Sklenář, Jiří Kubita, Vojtěch Smetana, Blanka Matějová, Zdena Blešová a Jaroslav Bičík.

Ti byli zároveň prvními aktéry I. okresní spartakiády v Rýmařově. Bez velkých zkušeností se naši cvičitelé pustili do díla, jehož výsledkem bylo vystoupení téměř 1500 cvičenců od nejmenších až po vyspělé cvičence armády. V příštím roce následovala II. okresní spartakiáda a III. v ro-

I. okresní spartakiáda v Rýmařově, 1955

I. okresní spartakiáda v Rýmařově, 1955

Vedení firmy **Hedva BROKÁT, s.r.o.**
děkuje všem svým zaměstnancům, zákazníkům
a obchodním partnerům za podporu a věrnost
a těšíme se další spolupráci.

Přejeme příjemné prožití svátků
a mnoho úspěchů v roce 2017.

ce 1960, tentokrát ve Velké Štáhlí. A to byly teprve počátky velkolepé éry československých spartakiád. Ať interpretujeme toto období jakkoliv, skutečností zůstává, že rýmařovští organizátoři v čele s Jindrou Bičíkovou patřili vždy k nejlepším.

Pro cvičení a vůbec veškerou činnost měla TJ k dispozici původní tělocvičnu na Hornoměstské ulici, která však už v té době nevyhovovala potřebám, navíc musela být uvolňována i pro školy k povinné tělesné výchově. Zasluhou MěNV byla tělocvična částečně modernizována zavedením ústředního topení, nejdříve ze závodu Hedva, později samostatným plynovým topením. V sále byly položeny parkety, přistavena nářadovna a nový vstup do budovy. Těmito úpravami však nedošlo k rozšíření cvičebních ploch. Zlepšení situace nastalo po výstavbě nové tělocvičny 1. ZŠ na ulici 1. máje koncem sedmdesátých let. O něco později přibyla tělocvična gymnázia, která byla dána do užívání v průběhu roku 1985.

Cvičení dorostenek, okrsková spartakiáda, 6. 6. 1965

Po územní reorganizaci roku 1960 organizuje okrskový spartakiádní štáb první okrskovou spartakiádu v roce 1965, pokračuje v roce 1975, kdy již vystoupilo více jak 1 700 cvičenců před zraky 3 500 diváků. Samotná spartakiáda probíhala za velmi nepříznivého počasí – v dešti a blátě. Cvičenci Jiskry se v tomto roce účastnili dalších cvičení ve Štúrově, Šuranech (družební města okresu Bruntál a města Rýmařova), dále pak v Moravském Berouně, Břidličné, Bruntále, Krnově a nakonec v Praze. Cvičení odboru základní rekreační tělesné výchovy nacházelo stále větší oblibu, Jiskra měla v činnosti téměř všechny věkové kategorie. Proto okrsková spartakiáda v roce 1980 předčila svou organizací a účastí cvičebních slo-

Pódiové skladby, r. 1977

1. okrskní spartakiáda v Rýmařově, 1955

žek dosud všechny masové akce tohoto charakteru. Vystoupilo zde 2 353 cvičenců ve třinácti skladbách, kterým tleskalo na 5 000 nadšených diváků. Co bylo považováno do té doby za největší akci, bylo opět překonáno v roce 1985. Dne 29. května 1985 bylo na renovovaném trávníku fotbalového stadionu předvedeno jedenáct skladeb hromadného vystoupení s účastí 2 311 cvičenců na Československé spartakiádě. Nová choreografie, plynulé nástupy a odchody a zvláště samotné předvedení zanechalo nezapomenutelné zážitky. Hromadná vystoupení tentokrát zhlédlo více jak 6 000 diváků. Ať chceme či nechceme, každá doba má své klady a zápory, každý život přináší dobré i zlé. Dopustili bychom se proto smrtelného hříchu, kdybychom úmyslně vynechali z historie Jiskry toto období. Organizátoři všech spartakiád, ať už ti na věčnosti nebo i dosud žijící, by si to nezasloužili a nemohli by nám to odpustit.

Cvičení dorostenek, okrsková spartakiáda, 6. 6. 1965

Odchod dorostenek v dešti, okrsková spartakiáda, 6. 6. 1965

*Děkujeme Vám za Vaši přízeň,
kterou nám věnujete již více než 13 let.
Do dalších let Vám přejeme mnoho štěstí
a zejména zdraví z Vaší lékárny AVION.
Krásný rok 2017*

**LÉKÁRNA
AVION**
Nám. Míru 216/3, Rýmařov

☎ 554 219 823 | avion@lekarnauhradeb.cz | www.lekarna-avion.cz | www.facebook.com/Lékárna Avion

Základní rekreační tělesná výchova však neznamená jen spartakiády. Odbor provozoval široké možnosti nenáročných pohybových aktivit, z nichž mnohé upoutávaly naši veřejnost. Mimo cvičení žen nebo rodičů s dětmi to byly také různé typy soutěží a turnajů. Velkou oblibu měla a dosud má proslulá Veteraniáda, později zvaná Dědkiáda a dnes známá jako Rýmařovský desetiboj, která letos oslavila už 41 let. Dříve mělo dobrou odezvu také cvičení pódiových skladeb, různé běhy, tělovýchovné akademie, šibřinky, poznávací zájezdy, vycházky rodičů a dětí s opékáním špekáčků atd.

Pod křídly odboru základní rekreační tělesné výchovy našel sportovní využití také nestor rýmařovské atletiky Jan Koňářík, který byl účastníkem mistrovství světa veteránů v Japonsku, Řecku, Itálii, Finsku a na dalších místech světové veteránské atletiky. Je chválné, že i v dnešní době má své následovatele.

Podíl současného nástupce odboru základní rekreační tělesné výchovy – Asociace Sport pro všechny – je v našem dění naprosto nesporný.

Základní rekreační tělesná výchova (ZRTV) a později asociace Sport pro všechny přinášely a stále přinášejí sportovní program pro nejširší okruh příznivců aktivního využití volného času. **Cvičení rodičů s dětmi** má jen málokde tak dlouhou tradici jako v Rýmařově. Do cvičení přicházejí mnohdy děti, jež se teprve naučily chodit. Získávají zde nejen tělesnou dovednost a odvahu, ale také důvěru ve své rodiče. S jejich pomocí totiž dokážou zdolat kladinu, kruhy, trampolínu. Díky znalostem a zkušenostem cvičitelky se děti učí základům tělesné zdatnosti i vytrvalosti.

První cvičitelkou byla Helena Tesařová společně s Janou Janků, později pak Miroslava Orlíková. Nejvíce příznivců získalo cvičení rodičů s dětmi po Sportovních hrách v roce 1990. Po zdařilém veřejném vystoupení došlo k nebývalému zájmu o toto cvičení, a tak se za iniciace a nesmírné podpory Jindřišky Bičíkové toto cvičení pod vedením Ireny Ondrašíkové s dcerou Ludmilou úspěšně rozběhlo. Po sedmi letech, v roce 1997, převzaly štafetu Lenka Štefková a Iva Klementová spolu se svými dětmi, které dodnes dokážou zaplnit tělocvičnu svými příznivci.

Cvičení žen má mnohem delší historii. Od samého začátku existence Jiskry měly ženy nebývalý zájem a chuť udělat něco pro své tělesné zdraví a právě Jiskra jim to umožnila. Zdrojem energie pro tyto aktivity byla

Spartakiáda – rodiče s dětmi, 1985

opět Jindřiška Bičíková, která měla správný instinkt pro získání cvičitelky, věděla, koho oslovit, koho požádat o pomoc.

Jak se střídaly směry cvičení – od prostých cvičení pro ženy přes gymnastiku, jazzgymnastiku, aerobic, kondiční cvičení, cvičení s míči, na bedýnkách, kalanetiku, strečink, pilates, zdravotní cvičení nebo jógu – tak se střídaly i cvičitelky. Je těžké všechny vyjmenovat a na nikoho nezapomenout.

K těm prvním jistě patří Františka Hájková, Elfrieda Heinischová, Jindřiška Bičíková, Blanka Matějová. V jejích stopách pokračovala její dcera Blanka Vykoukalová. V 70. letech to byla například Jitka Burgetová, po ní Jana Drexlerová, Zdena Janků, Anička Kratochvílová. S aerobikem úspěšně začala Alena Tomešková, navázaly na ni Marika Pechová, Petra Dobrevová. S kalanetikou přišla Irena Ondrašíková, pilates je parketou Marty Bálkové. Do tajemství jógy uměli a umí skvěle zasvětit Jaroslav Přecechtěl, Marie Boxanová, Anežka Velecká. Po odchodu Jindřišky Bičíkové se stala patronkou všech cvičitelky Alena Jurášová, která jim dokáže vytvořit velmi kvalitní zázemí, jež je k jejich práci nezbytné.

Tato obětavá a u žen zvláště náročná a záslužná práce by nebyla ucelená, kdybychom na závěr této kapitoly neuvedli alespoň dvě z mnoha stovek funkcionářek a cvičitelky – Jindru Bičíkovou, z aktuální doby pak předsedkyni odboru Alenu Jurášovou.

F. Pohanka, I. Ondrašíková

Cvičení rodičů s dětmi, 1989–90

Pódiové skladby, 90. léta

Cvičení rodičů s dětmi, 1992

Fota: archiv muzea a I. Ondrašíkové

PE 2017

Děkujeme všem zákazníkům
za projevovou přízeň
a přejeme příjemné prožití svátků
vánočních a úspěšný nový rok.

VINOTÉKA
na Husovce

Husova 1, Rýmařov 795 01

Jak začala Dědkiáda

Vždy musí něco nějak začít a tak také začala naše Dědkiáda, později Veteraniáda (*dnes Rýmařovský desetiboj, pozn. red.*).

U kolébky všeho stál Adolf Strakoš a Jaroslav Bičík. Od slova nebylo daleko k činu – v roce 1975 byl výboru Základní rekreační tělesné výchovy (ZRTV) předložen návrh, aby v roce 1976 byla zahájena soutěž pod názvem Dědkiáda. Protože výbor ZRTV byl vždy pro každou dobrou věc, podařilo se rychle přesvědčit předsedkyni Jindru Bičíkovou o tom, že je to výborný nápad. Dnes už ví celá veřejnost, že nápad to byl vskutku dobrý a všem mužům vždy fandila, ne snad pro jejich výkony, ale pro snahu, se kterou se na tento závod vždy chystají.

Soutěž to není lečjaká a my bychom chtěli poděkovat všem iniciátorům a pak dalším funkcionářům, například pánům Koňářkovi, Němečkoví, Zajícovi, Vlčkovi, Smetanovi, Orlíkovi, Votrubovi a prostě všem, kteří se zasluhují vždy o to, aby byl závod dobře připravený a aby splnil svůj účel.

Není umění začít, ale dokončit.

Proto patří poděkování všem závodníkům soutěže, všem funkcionářům, kteří umožnili, aby se jednotlivé soutěže mohly uskutečnit, to znamená oddílů kopané, kuželek, ale i II. ZŠ Rýmařov za zapůjčení tělocvičny. Žádný sport by dobře nedopadl, pokud by nebyl elán a chuť ukázat, že tělo ještě něco dokáže. Soutěž byla zahájena jako šestiboj: stolní tenis, kuželky, vrh koulí, skok daleký, běh (okruh na dráze hřiště kopané) a turistika. Rok od roku se stupňovala náročnost na organizaci a disciplínu kaž-

dého přihlášeného závodníka. Později se ze šestiboje stal desetiboj a ke stávajícím šesti disciplínám přibýly ještě střelba ze vzduchovky, plavání, běh na lyžích a sprint na 100, resp. 60 metrů.

Výbor ZRTV Jiskra Rýmařov, 1985

Veteraniáda, 80. léta

Foto: archiv A. Jurášové

Lední hokej

Nedílnou součástí historie SK Jiskra byly také oddíly, které využily možnosti osamostatnění, především oddíl ledního hokeje a oddíl lyžování.

Hokej patří mezi tradiční sporty v SK. Jeho založení spadá do roku 1949. Činnost oddílu započala budováním kluziště na místě tehdejšího městského koupaliště (v dnešním sídle firmy Infini). Ještě v tomtež roce bylo utvořeno družstvo mužů, ve kterém hráli především pracovníci n. p. Brokát Rýmařov Zdeněk Gudrich, ekonomický náměstek podniku a iniciátor tohoto projektu, dále Antonín Harapát, Oldřich Jiruš, Josef Krhovský, Tomáš Řihánek, Jan Víravec...

Kluziště bylo vybudováno jako provizorium, proto jako šatny sloužily sklepní prostory u Řiháneků. Vedení Brokáta, pod jehož hlavičkou oddíl působil, rozhodlo o vybudování nového kluziště na Žižkově ulici, kde je umístěno dosud. Práce byly zahájeny v roce 1953 a za přispění materiální a finanční pomoci podniku Brokát, hráčů, funkcionářů a příznivců bylo kluziště v roce 1954 otevřeno. V té době to bylo jedno z nejlepších přírodních

Hokejisté Slavie, r. 1960

Hokejisté Slavie, r. 1960

kluzišť v celém kraji. Uvádět všechny ochotné budovatele a pomocníky by bylo nemožné, proto vyjmenuji jen ty nejzasloužilejší: Gudrich, Podlas st., Dvorský, Harapát, Láhner, Střešinka, Syřínek, Večeřa, Janík a tehdejší žáci textilní odborné školy hedvábnické.

Do pravidelné soutěže se družstvo přihlásilo v sezóně 1954/1955, kdy bylo založeno i družstvo mládeže pod vedením Antonína Zavadila.

Výbor oddílu pracoval ve složení Miloš Procházka, Jaroslav Kopecký, Jindřich Klvaňa, Zdeněk Gudrich a Josef Gross, všichni zaměstnanci n. p. Brokát Rýmařov.

V družstvu dospělých nastupovali hráči Urbánek, Janík, Večeřa, Kudlák, Zavadil, Holub, Lukeš, Syřínek ml., Krasula, Kolář, Bártek, Crhonek, Gudrich a další. K výkonnostnímu vzestupu dochází na přelomu padesátých a šedesátých let, kdy družstvo poprvé postoupilo do krajské soutěže. Ustaveno bylo také družstvo B, které hrálo v okresním přeboru. Velmi dobře se počala rozvíjet práce s mládeží.

SLUNCE
 HOTEL-RESTAURACE-AQUACENTRUM-BOWLING
 Děkujeme za Vaši přízeň a přejeme Vám krásné Vánoce
 a v novém roce 365 dní plných SLUNCE.
 Najděte si i v příštím roce své místo na Slunci.
www.hotelslunce.jeseniky.com

Od počátku sedmdesátých let bylo družstvo postupně doplňováno hráči nastupující generace, do oddílu nastoupili J. Tabarka, S. Kneblík, L. Valerián, P. Neiešner, A. Šrutka, hráči Koblka, Horský, Podlas, Drápal, Dobiš, Jiruš, Hoffman, Loun, Hluší, Richter, Calábek, Gažar, Ryška, Humeník, Šrom, Štefanov, Zatloukal, Mlčoch, Přecechtěl, Orlík, Střešinka.

Práce oddílu byla velmi náročná na organizaci soutěží, a proto vedení oddílu rozhodlo o rozšíření počtu funkcionářů. Přibyli Ilja Barák, Láhner, Liebars, Syřínek, Čech, Dvorský, Lukeš a další. V tomto období s oblibou dojížděla do Rýmařova k exhibičním utkáním družstva nejvyšší soutěže – mnohonásobný mistr ZKL Brno v čele s Bubníkem, Dandou, Potschem, Černým, Jiříkem, Ševčíkem, Vaňkem a Nadrchalem. Z Vítkovických železáren Klementa Gottwalda pak reprezentanti Mikoláš, Vlach, Kasper, Návrat a další. Rýmařovský hokej šedesátých let měl velmi dobré jméno i zvuk v širokém okolí, což se projevilo i v zájmu dalších adeptů tohoto sportu. A tak příliv nových chlapců již převyšoval kapacitu kluziště i jeho zámky. Je paradoxem, že už na počátku šedesátých let se začalo hovořit o vybudování umělé ledové plochy. Zatímco družstva Šumperku, Šternberku, Uničova, Horního Benešova či Krnova a Bruntálu, která se k nám jezdila učit hrát hokej, již dávno tyto stánky sportu měla, Rýmařov zůstával odstrčen.

Nicméně i přesto hokej nadále žije. Družstvo v roce 1969 postoupilo do krajského přeboru, kde působilo až do roku 1973. Reorganizací soutěží bylo v období vrcholné sportovní výkonnosti přeřazeno do I. třídy. Mezi tehdejší amatéry patřili hráči Janeka, Mořkovský, Musil, Dostál, Blahuš, Žákovčik, Přecechtěl, Slováček, Navrátil, Laštůvka, Grulich, Střešinka, Roller, kteří společně se staršími hráči Tabarkou, Kobolkou, Kneblíkem, Drápalem, Horským, Valeriánem, Orlíkem, Podlasem, Ftáčkem a bratry Šrutkovými reprezentují skutečně nejlepší éru rýmařovského hokeje vůbec. Stejně tak družstva dorostu v období 1968–1973 si vedla velmi zdařile v krajském přeboru, kde byli jejich soupeři vrstevníci z Olomouce, Šternberku, Šumperku, Lutína, Přerova, Mohelnice ad.

V této době však vládly optimální klimatické podmínky, což se projevilo především na kvalitě ledové plochy, zatímco později doznala opačné tendence. Tím zákonitě došlo k ústupu ze slávy, kterou si rýmařovský hokej získal nejen v okrese, ale v celém kraji. Rovněž zařízení kluziště počalo chátrat, nestačilo potřebám soutěží, a co víc, nevyhovovalo ani hygienickým podmínkám. Slouží ke cti tehdejšímu funkcionářům, že k zachování tohoto populárního sportu založili v roce 1977 soutěž odborářů – oberligu LH, z jejíž finančního výtěžku se hokej podporoval. Došlo ke generační výměně hráčů i funkcionářů, ale také realizačních týmů. Je to období Jaroslava Bednáře, O. Černavy, L. Valeriána, J. Tabarky, M. Slováčka, J. Koňaríka, J. Janeky, M. Ftáčka,

J. Blahuše, B. Mořkovského a dalších, kteří na počátku osmdesátých let soustředili své úsilí především na práci s mládeží. Mimo žákovská družstva byla ustavena i příprava z chlapců od 8 let.

Další etapu charakterizuje oprava zastaralých kapacit kluziště. Během roku 1982 byla vybudována nová hrací plocha a mantinely, byly vybetonovány základy pro nové šatny a v závěru roku byly ve spolupráci závodu RD Rýmařov, výboru TJ a města šatny systémem OKAL postaveny. V roce 1983 byly staré šatny zbourány, zlikvidováno staré osvětlení a zbudováno nové na šesti stožárech. Celkový objem brigádnické výpomoci

Přátelský zápas s hokejisty VŽKG navštívilo přes 1300 diváků, 6. 1. 1962

činil více jak 6 550 hodin! Budování kluziště pokračovalo výstavbou nového oplocení, i zde bylo odpracováno 1 485 brigádnických hodin. V závěru roku 1984 získal oddíl rolu zn. Destatrol na úpravu ledové plochy.

V roce 1985 je oddílu ledního hokeje nabídnuta možnost vybudovat podkladovou část umělé ledové plochy. I když nabídka přišla v šibeničním termínu (září, říjen), je i tento úkol splněn. Dále se budují nové střídačky za pomoci Okresního stavebního podniku a především velké podpory RD Rýmařov, Geologického průzkumu Rýmařov a Technických služeb Rýmařov. Brigádnická výpomoc představuje 2 085 hodin.

Prostředky vynaložené na práci s mládeží nebyly utraceny zbytečně, zvláště u žákovských kategorií. V sezóně 1984/1985 se starší žáci hned napoprvé v krajském přeboru umístili na 2. pozici za družstvem Studénky, se ziskem 17 bodů a skóre 102:79, následováni družstvy TJ Šternberk, Slezan Frýdek-Místek, Důl Doubrava, DPM Šternberk, Valašské Meziříčí a TJ Rožnov pod Radhoštěm. Byli přítom jediným družstvem soutěže, které hrálo na přírodním ledě.

Na konci osmdesátých a v první polovině devadesátých let zůstává výkonnostní úroveň závislá na možnostech přírodního kluziště. Muži doplnění nastupujícími hráči z Ostravy hrají regionální přebor II. třídy. Na tréninky dojíždějí na stadiony v Bruntále, Horním Benešově, Šternberku a Uničově, stejně jako na mistrovská utkání, protože soutěžní podmínky již nedovolují hru na přírodním ledě.

Oddíl ledního hokeje využil možnosti k osamostatnění jako právní subjekt HC Rýmařov.

Od 15. listopadu 2006 byl zahájen provoz umělého zimního kluziště, které již není závislé na výkyvech teplot v zimních měsících (listopad až únor).

F. Pohanka

Jaroslav Bičík, předseda Jiskry, jako hokejový rozhodčí, 1965

Členové Jiskry na kluzišti. Uprostřed vedoucí hokejového oddílu V. Liebars, leden 1965

Foto: J. Němec

Husqvarna

Děkujeme obchodním partnerům i zákazníkům za důvěru a přízeň. Všem přejeme příjemné prožití vánočních svátků a do nového roku hodně zdraví, spokojenosti a elánu.

GRIZZLY servis Václav Vlášek

Lyžování

Začátek Rýmařovského lyžařského spolku se udává k roku 1891. Vedle běhu na lyžích byl populární také skok na lyžích, pro který byly postaveny menší můstky v Rýmařově – jeden na Stráni a druhý cca 500 m pod lyžařským areálem ve Stráleckém údolí. V roce 1931 postavil lyžařský spolek podle projektu Ing. Jarolímka ve Staré Vsi nový skokanský můstek špičkové úrovně s doskokem 50 m. Mezinárodních závodů na něm pořádaných se zúčastnil i stříbrný olympionik ze Sv. Mořice – slavný Nor Sigmund Ruud.

Po roce 1945 využívali sněhových podmínek převážně rekreační lyžaři a učitelé, kteří pořádali závody pro své žáky. Na školách vznikaly lyžařské kroužky s pravidelnou přípravou. Pokud se v Rýmařově objevili dospělí závodníci, startovali za šumperské nebo bruntálské organizace. To si vynutilo v roce 1955 ustavení okresní sekce lyžování, jejíž činnost po zrušení okresu Rýmařov přebírá v roce 1960 oddíl lyžování TJ Jiskra Rýmařov.

První poválečný okresní přebor v běžeckých i sjezdových disciplínách proběhl v Karlově v roce 1955 a první veřejný závod pro dorost a dospělé se startem před hotelem Praděd se běžel 15. února 1959 pod názvem Běh kolem Rýmařova. Prvních pět ročníků měřil hlavní závod pro muže 15 km, od roku 1965 dodnes je trať pro muže prodloužena na 30 km a pro ženy na 10 km. Závod si získal dobrou pověst široké lyžařské obce a vypisoval se pod názvem Rýmařovská třicítka většinou jako krajský přebor, později jako Přebor Jesenické župy.

Rýmařovské lyžování si získalo velmi dobrou pověst, a to nejen výsledky mládeže, ale i pravidelným pořádáním běžeckých závodů. Naléhavě se proto hlásila potřeba vhodného technického zázemí pro klasické i sjezdové lyžování. Pro klasické lyžování byla vybrána lokalita v horní části Stráleckého údolí, pro alpské lyžování Karlov. Za technické výpomoci tehdejšího patrona, Lesního závodu Janovice, byl v roce 1968 vytyčen a upraven desetikilometrový okruh, na jehož začátku byl v roce 1969 postaven základní lyžařský srub (dnešní hlavní budova areálu), v roce 1981 pak šatny pro závodníky a přístřešky pro rozhodčí na startu a v cíli. Roku 1986 přibyla budova rozhodčích ze stavebních prvků OKAL a následně elektrická přípojka ze Skal v délce 1 500 m. Byly rozšířeny a upraveny tratě, které byly v následujícím roce horizontálně i vertikálně zaměřeny a trať úředně homologována. Dobudování lyžařského areálu pokračovalo zpevněním příjezdových komunikací a úpravou parkoviště u silnice Rýmařov – Horní Město.

Pro ilustraci uvádíme pořizovací hodnoty základních objektů areálu v tehdejších cenách: základní srub 100 tisíc korun, budova rozhodčích typu OKAL 197 tisíc korun, pořízení elektrifikace 156 708 korun, šatny pro lyžaře 150 tisíc korun. Cena tratí nebyla vyčíslena, odhadnuta byla na téměř 100 tisíc korun.

Lyžařský můstek ve Staré Vsi, 1932

V roce 1994 byla zřízena točna na Strálecké cestě před vjezdem do areálu a vyhloubena studna na pitnou vodu. Vznikl tak sice nevelký, ale účelný lyžařský areál, který zásluhou funkcionářů, trenérů a členů TJ v různých vrcholných orgánech Svazu lyžařů ČR a v neposlední řadě špičkovou organizační úrovní řadí Rýmařov mezi přední střediska lyžování v České republice. Na výstavbě areálu se podílela řada hospodářských organizací (Lesní závod Janovice, RD Rýmařov, Okresní správa silnic, firma F. Šopíka), město Rýmařov a samozřejmě členové oddílu, rodiče i prarodiče nejmladších závodníků a občané města. Přesto uvedme jedno jméno za všechny dobrovolníky – Jiřího Kubitu, duši, organizátora a nestora rýmařovského lyžování!

Se stavbou střediska v Karlově bylo započato v roce 1971. Malý vlek a chata se strojovnou byly dokončeny v roce 1973. Také zde si postupně práce vyžádaly mnoho úsilí.

Vypočítávat, kolikrát stáli naši závodníci na stupních vítězů v okresních, krajských či župních přeborech, by bylo příliš rozsáhlé. Proto připomeneme jen dvě jména: běžeckého závodníka Petra Kříže s 2. místem mezi muži na republikovém přeboru ČR na 15 km v roce 1985, ryzího amatéra mezi profesionály, a Leonu Valuchovou, která dosáhla zatím nejlepších výsledků z našich sjezdařů, když se stala reprezentantkou ČR. Pochopitelně jde o závodníky, kterým později konkurovali další adepti tohoto sportu v TJ Jiskra Rýmařov.

Jiří Kubita, nestor rýmařovského lyžování, 80. léta

Přespolní závod mladých nadějí, 80. léta

Rýmařovská 30, veřejný závod, konec 50. let

VESELÉ VÁNOCE, ÚSPĚŠNÝ NOVÝ ROK 2017

A NEJRYCHLEJŠÍ INTERNET VÁM PŘEJE ...

EASY CONTROL MORAVA
Opavská 509/12, Rýmařov

Lyžařský oddíl sdružoval příznivce alpských a běžeckých disciplín. Vývoj těchto sportovních odvětví si vynutil rozdělení na samostatné oddíly běžeckého a sjezdového lyžování. Oddíl sjezdového lyžování po několika letech ukončil svou činnost.

Souběžně s rozvojem technického zázemí přibývalo i pořádání významných soutěží a závodů. Od roku 1965 jsou pořádány krajské přebory na dlouhé trati, od roku 1991 pak přebory Jesenické župy nebo některý pohárový závod pro všechny kategorie. Ze soutěží nadregionálního významu stojí za zmínku spolupřátání dvou mistrovství ČSSR v tzv. Sokolovském závodě branné zdatnosti v roce 1964 a 1968 a dále mezinárodního biatlonu za účasti družstev z ČSSR, SSSR, BLR, MLR a PLR v roce 1974, zimní univerziády v biatlonu v roce 1982, finále Českého poháru dospělých v letech 1985 a 1987, celostátního klasifikačního závodu dorostu v roce 1989 a mistrovství ČR dospělých a juniorů v roce 1991.

Běžecké tratě v areálu jsou bohatě využívány také k rekreačnímu lyžování, k vycházkám do přírody, kondičnímu běhu, pořádání školních sportovních akcí, tréninkům a závodům na horských kolech apod.

Za úspěchy, kterých oddíl lyžování dosáhl, stojí velké množství tréninkového úsilí sportovců, ale také nezištná a obětavá práce trenérů a funkcionářů sportovního oddílu. Jiří Kubita byl u všeho, co se v oddílu lyžování konalo, a podílel se na výchově několika generací lyžařů jako závodník, trenér, správce tratí a člen výboru. V šedesátých letech mu vydatně pomáhali Zdeněk Čermák, Karel Stuchlík, Josef Vlach, Jiří Lustig, Josef Dohnal a Vojtěch Smetana. V pozdějších obdobích se z některých bývalých závodníků rekrutovali trenéři a funkcionáři. Byli to Ludmila Jurásková, Blanka Vykoukalová, Marie Cimbotová, Josef Šopík, Pavel Kolář, Josef Žižka.

Stavba objektu pro rozhodčí v areálu Hornoměstské zatáčky, 1986

Ludmila Jurásková s lyžařskými nadšenci, 80. léta

Od sedmdesátých let do konce století byl oddíl lyžování jedním z významných pořadatelů republikových i národních závodů žáků, dorostenců, juniorů i dospělých. Díky obětavé práci příznivců bílé stopy se Rýmařov trvale zapsal mezi uznávaná střediska běžeckého lyžování v České republice.

Náročnost na finanční zajištění sportovní činnosti se pochopitelně neustále zvyšovala a centrální financování sportu v TJ Jiskra potřebám oddílu nevyhovovalo. V roce 2005 se rýmařovští lyžaři osamostatnili a ustavili Ski klub RD Rýmařov, který ve všech ohledech navázal na dobré jméno lyžařského oddílu TJ Jiskra Rýmařov.

František Pohanka, Josef Žižka

Zimní lyžařský areál v Hornoměstské zatáčke, 90. léta

Fota: archiv muzea, L. Juráskové a J. Žižky

Slovo na závěr

S opravdovou hrdostí k započaté historii v roce 1946 můžeme směle prohlásit, že odkaz našich předchůdců se snažíme naplňovat, a to především směrem k nejmladší generaci jiskrovců.

S hlubokou úctou vzpomínáme společně na všechny funkcionáře, hráče i příznivce, kteří již nejsou mezi námi, ale kteří rýmařovské Jiskře věnovali všechny svůj volný čas, obětovali se pro společnou věc, nedali se odradit dílčími neúspěchy a zdolávali překážky i v dobách těžkých ekonomických krizí.

Z předchozího stručného přehledu činnosti TJ/SK Jiskra v uplynulých letech je zřejmé, že až na malé výkyvy, jimž se nemůže vyhnout sebelepší organizace či spolek, se nám po celou dobu dařilo naplňovat hlavní ideu našeho poslání, tj. přiblížit tělovýchovu a sport širokým vrstvám rýmařovské veřejnosti.

Byla to léta, ve kterých se střídala období úspěchů i neúspěchů, byly to chvíle radosti, strádání i mnohých odříkání, pokoření i uznání. Obnovená spor-

ovní odvětví, stejně jako některá již zaniklá (lehká atletika, cyklistika, stolní tenis, alpské lyžování, basketbal atd.), nebo i ta, která využila příležitosti a osamostatnila se z TJ (HC Rýmařov, Ski klub RD Rýmařov, turistika), představují důležitou součást života v našem městě. Byly to tisíce a tisíce brigádnických hodin při budování a údržbě sportovních zařízení, byla to materiální a další podpora patronátních závodů a hlavně samotného města. Byly to stovky funkcionářů, trenérů, rozhodčích a cvičitelů jednotlivých oddílů TJ/SK. Na závěr patří stručný přehled těch, kdo stáli v popředí rýmařovské tělovýchovy (předsedové od okamžiku pojmenování TJ Jiskra Rýmařov): Jaroslav Bičík, Antonín Harapát, Ilja Barák, František Pohanka. Současná M3 („manažerská trojka“): František Pohanka, Zdeněk Kudlák a Pavel Ujaluší.

Můj upřímný a srdečný dík vám všem, kdož jste se jakýmkoliv způsobem podíleli či dosud podílíte na této společensky nezanedbatelné činnosti. Úctu vám všem.

František Pohanka, předseda SK Jiskra

Vydavatel: Středisko volného času Rýmařov, Okružní 10, 795 01 Rýmařov, tel./fax: 554 254 370, <http://www.svcrymarov.cz>
Redakce: Jiří Konečný, Zdenka Příkrylová. **Adresa redakce:** Okružní 10, 795 01 Rýmařov, tel.: 554 254 374, mobil: 732 102 489, e-mail: rymhor@seznam.cz **Vyšlo dne:** 2. 12. 2016. **Příspěvky do řádného vydání Rýmařovského horizontu laskavě zasílejte nejpozději do 8. 12. 2016. Další pravidelné číslo vyjde 16. 12. 2016. Grafická úprava novin:** Tiskárna APRO Bruntál, Ruská 10, 792 01 Bruntál, tel./fax: 554 23 00 27, e-mail: apro@iol.cz. Vydávání povoleno Ministerstvem kultury ČR pod značkou MK ČR E 11017. ISSN 1214-4517 **Cena 20 Kč**